

**МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
ЖИТОМИРСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ УНІВЕРСИТЕТ ІМЕНІ ІВАНА ФРАНКА
Факультет соціально-психологічний
Кафедра соціальних технологій**

**СТРАТЕГІЯ СОЦІАЛЬНОГО ОБСЛУГОВУВАННЯ МОЛОДІ
ВРАЗЛИВИХ КАТЕГОРІЙ В УМОВАХ ВНЗ**

Кваліфікаційна робота
здобувача вищої освіти
другого (магістерського) рівня вищої освіти
спеціальності 231 Соціальна робота

62 групи
Вонсович Юлія Юріївна

Науковий керівник:
кандидат наук, доцент
кафедри соціальних технологій
Коляденко Світлана Миколаївна

Рекомендована до захисту
рішенням кафедри соціальних технологій

Протокол № 5 від «25» жовтня 2018 р.

Зав. кафедри _____ Коляденко С.М.
підпис

Житомир – 2018

Дата захисту

22 грудня 2018

**Результат
захисту**

за національною шкалою	кількість балів за 100 бальною шкалою	ECTS

Голова ДЕК

Саух Ірина Василівна - доктор економічних наук, професор кафедри економіки, менеджменту і маркетингу

(підпис)

Члени ДЕК

Сейко Наталія Андріївна –доктор педагогічних наук, професор кафедри соціальних технологій

(підпис)

Коляденко Світлана Миколаївна –кандидат педагогічних наук, доцент кафедри соціальних технологій

(підпис)

Павлик Надія Павлівна – кандидат педагогічних наук, доцент кафедри соціальних технологій

(підпис)

Секретар ДЕК

Шмиглюк Оксана Геннадіївна – асистент кафедри психології розвитку та консультування

(підпис)

ЗМІСТ

ВСТУП.....	5
РОЗДІЛ 1. ТЕОРЕТИЧНІ ОСНОВИ СОЦІАЛЬНОГО ОБСЛУГОВУВАННЯ МОЛОДІ ВРАЗЛИВИХ КАТЕГОРІЙ.....	11
1.1. Соціально – психологічний портрет молоді вразливих категорій.....	11
1.2. Феномен соціального обслуговування: сутність, мета, форми та принципи	27
1.3. Нормативно-правове забезпечення соціального обслуговування молоді вразливих категорій.....	49
Висновки до першого розділу.....	68
РОЗДІЛ 2. ОСОБЛИВОСТІ ОРГАНІЗАЦІЇ СОЦІАЛЬНОГО ОБСЛУГОВУВАННЯ МОЛОДІ ВРАЗЛИВИХ КАТЕГОРІЙ У ВНЗ.....	71
2.1. Система соціального обслуговування молоді в Україні: соціальні установи та заклади.....	71
2.2. Вищий навчальний заклад як соціальна інституція.....	95
2.3. Соціальна робота з молоддю у Житомирському державному університеті імені Івана Франка.....	106
Висновки до другого розділу.....	116
РОЗДІЛ 3. ЕМПІРИЧНЕ ДОСЛІДЖЕННЯ ЗМІСТУ СОЦІАЛЬНОГО ОБСЛУГОВУВАННЯ МОЛОДІ ВРАЗЛИВИХ КАТЕГОРІЙ В УМОВАХ ВНЗ.....	119

3.1. Програма емпіричного дослідження соціального обслуговування молоді в умовах ВНЗ.....	119
3.2. Аналіз результатів емпіричного дослідження щодо соціального обслуговування молоді вразливих категорій в умовах ВНЗ.....	129
3.3. Стратегія соціального обслуговування молоді вразливих категорій у Житомирському державному університеті імені Івана Франка.....	179
Висновки до третього розділу.....	191
ЗАГАЛЬНІ ВИСНОВКИ.....	194
СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ.....	197
ДОДАТКИ.....	207

ВСТУП

Актуальність дослідження. Останнім часом в Україні у різних сферах соціального життя та освітнього процесу відбуваються кардинальні та стрімкі зміни, що призводять до різноманітних відхилень у житті суспільства, а особливо – у житті молоді. У сучасній Україні молодь потребує особливого соціального захисту з боку держави, адже вони є основним джерелом поповнення соціально та економічно активного населення. Саме в період молодості, у людини відбуваються найважливіші соціальні та демографічні події, які зазвичай визначають все її подальше життя, а саме: закінчення школи, вибір майбутньої професії, отримання вищої освіти, початок самостійної трудової діяльності, придбання власного житла, створення власної родини, виховання дітей тощо. У цьому віці, молодь набуває професійно-трудового та соціального статусу в суспільстві. Саме тому, цей період відіграє важливу роль у всьому подальшому житті людини.

Варто зазначити, що молодь є досить специфічною соціально-демографічною групою, яка посідає важливе місце в соціальній структурі суспільства. Відповідно до статистики, молодь у віці від 15 до 35 років складає близько 20 % від загальної чисельності населення світу. При цьому, понад 80% молоді мешкає в країнах, що активно розвиваються. В Україні проживає близько 11 мільйонів хлопців та дівчат, а з них понад 1,5 мільйонів – це студенти ВНЗ III-IV рівнів акредитації. Безсумнівно, що студентська молодь в Україні має безліч різноманітних соціальних проблем, які вони не завжди можуть самостійно вирішити, а ставлення держави до молоді відображається в настроях молоді. Так, відповідно до статистики, у 2017 році 62,7% молодих українців віком від 15 до 35 років не відчували соціальної допомоги та підтримки з боку держави [17, с. 134].

Часто трапляється так, що молоді люди на певному етапі свого життя потрапляють у складні життєві обставини, і як наслідок, вони не здатні самотійно впоратись зі своїми проблемами. Зазвичай, в складних життєвих обставинах можуть перебувати молоді люди із вразливих категорій населення. До вразливих категорій молоді зазвичай відносять: молодь з особливими потребами; внутрішньопереміщених осіб; молодь з девіантною та асоціальною поведінкою; студентські родини; молодь із багатодітних та малозабезпечених сімей; ВІЛ-інфікованих; молодь із ЛГБТ спільнот; неповнолітніх одиноких матерів, які мають дітей віком до чотирнадцяти років або дітей інвалідів; молодь, батьки яких загинули або були учасниками АТО в Україні; осіб, які порушили закон і були за це покарані тощо [17, с. 136].

Саме тому, молоді люди із вразливих категорій потребують соціального захисту та особливої соціальної підтримки з боку держави, адже вони перебувають в стані утвердження та формування власних життєвих позицій і болісно відчують на собі тягар економічної кризи та недостатність державних асигнувань на соціальні потреби.

Сучасна система соціального обслуговування, яка є одним із провідних напрямів соціального захисту населення, набуває сьогодні особливого значення. Соціальне обслуговування вразливих категорій молоді, включає ряд різноманітних соціальних послуг, таких як: соціально-побутові, соціально-медичні, соціально-психологічні, соціально-педагогічні, соціально-трудова, допомога в працевлаштуванні, а також різноманітні термінові соціальні послуги. На сьогодні, виникла ситуація, коли молодь є однією із найбільш соціально незахищених категорій населення, яка потребує особливої уваги та підтримки з боку держави, проте законодавче забезпечення цієї діяльності має певні недоліки, які можуть спричинити проблеми в правозастосуванні та зниженні соціальної захищеності молоді.

Питання соціального обслуговування є нагальною проблемою, розгляд і розв'язання якої спонукали багатьох вітчизняних та закордонних дослідників до переосмислення даної проблеми. Так, наприклад, ключові поняття і специфіку соціального обслуговування розглядали такі науковці, як: П. І. Гайдуцький, С. А. Косянчук, О. В. Курбан, К. С. Міщенко, Т. В. Семигіна. Зокрема, дослідженню сучасних тенденцій розвитку соціального обслуговування в Україні присвячені наукові праці Н. Б. Болотіної, В. В. Жернакова, К. Ю. Мельника, П. Д. Пилипенка, С. М. Прилипка, О. І. Процевського, І. М. Сироти, С. Г. Тарасенко, Г. І. Чанишевої, О. М. Ярошенка та інших науковців. На сьогодні, проблема соціального обслуговування молоді вразливих категорій залишається в центрі постійного наукового інтересу багатьох українських та закордонних науковців. Серед цих науковців: М. О. Буянова, І. Ф. Гнибіденко, Е. М. Лібанова, О. А. Палій, О. М. Потопахіна, С. Б. Приходько, А. В. Сіленко, А. В. Скуратівський, Н. М. Хуторян, Ю. М. Щотова та інші науковці. Однак, недостатньо дослідженою є проблема організації та систематизації системи соціального обслуговування молоді різних вразливих категорій в умовах вищого навчального закладу.

Таким чином, недостатня розробленість теоретичних засад соціального обслуговування молоді вразливих категорій в умовах вищого навчального закладу, спричиняє ситуацію, коли соціальне обслуговування в навчально-виховних закладах сьогодні не здійснюється на належному рівні, а форми та методи роботи з молоддю не завжди підібрані адекватно і тому не є цілком ефективними. Відповідно до цього, можна виділити декілька суперечностей з приводу зазначеної проблематики:

- 1) необхідністю цілеспрямованої загальної стратегії соціального обслуговування молоді, яка б передбачала соціальну допомогу та підтримку усім вразливим категоріям молоді та відсутністю відповідної системи соціального обслуговування молоді вразливих категорій в Україні;

2) наявністю нормативно-правового забезпечення щодо соціального обслуговування молоді вразливих категорій та тим, що воно не застосовується у вищих навчальних закладах України.

Особлива актуальність проблеми, її недостатня теоретична та практична розробленість й обумовили вибір теми наукової роботи, а саме: **«Стратегія соціального обслуговування молоді вразливих категорій в умовах ВНЗ».**

Мета дослідження: дослідити зміст соціального обслуговування молоді вразливих категорій в умовах вищого навчального закладу.

Завдання дослідження:

1. Проаналізувати науково-педагогічну літературу з проблеми дослідження обраної теми та охарактеризувати систему і нормативно-правове забезпечення соціального обслуговування молоді вразливих категорій.

2. Дослідити сутність і зміст соціального обслуговування молоді вразливих категорій в умовах ВНЗ.

3. Розробити стратегію соціального обслуговування молоді вразливих категорій у Житомирському державному університеті імені Івана Франка.

Об'єкт дослідження: процес соціального обслуговування молоді вразливих категорій.

Предмет дослідження: стратегія соціального обслуговування молоді вразливих категорій в умовах Житомирського державного університету імені Івана Франка.

Методи дослідження. Для виконання поставлених завдань дослідження було використано аналіз науково-теоретичних джерел, порівняльний аналіз, анкетування, тестування, глибинне інтерв'ю, статистичні методи кількісної та якісної обробки отриманих результатів.

Експериментальна база дослідження. Дослідно-експериментальна робота здійснювалася на базі Житомирського державного університету

імені Івана Франка, Житомирського державного технологічного університету, КВНЗ Житомирського медичного інституту Житомирської обласної ради, Житомирського агроєкологічного університету.

Практичне значення дослідження. Практичне значення полягає в розробці стратегії щодо соціального обслуговування молоді вразливих категорій в умовах вищого навчального закладу.

Теоретичне значення дослідження. У роботі узагальнено та систематизовано наукові дослідження про сутність та специфіку соціального обслуговування молоді вразливих категорій в умовах ВНЗ. Також здійснено аналіз системи соціального обслуговування молоді вразливих категорій в Україні.

Апробація роботи. Основні теоретичні положення та результати магістерського дослідження знайшли своє відображення у одному науковому виданні, а саме: Вонсович Ю. Ю. Соціальне обслуговування молоді вразливих категорій / Ю. Вонсович // Професійна підготовка фахівців соціальної сфери: надбання, проблеми, перспективи: матеріали II Всеукраїнської науково-практичної конференції (м. Хмельницький, 26-27 жовтня 2017 року). — Хмельницький: ХНУ, 2017. — С. 103-105.

Також результати дослідження були опубліковані у збірнику наукових робіт: Вонсович Ю. Ю. Основні принципи соціального обслуговування молоді вразливих категорій / Ю. Вонсович // Актуальні проблеми соціального управління в Україні за умов глобалізації: збірник наукових робіт — Житомир: Вид-во Житомирського державного університету імені Івана Франка, 2017. — 106 с.

Результати дослідження були опубліковані у збірнику матеріалів IV Міжнародної науково-практичної студентської конференції: Y. Vonsovych. Sozialbetreuung der verletzbaeren Kategorien der Jugend / Y. Vonsovych // Іншомовна компетентність – платформа професійного розвитку в XXI столітті: збірник матеріалів IV Міжнародної науково-практичної студентської конференції — Житомир, 18 квітня 2018 року / за

заг ред. Н. М. Андрійчук. — Житомир: Вид-во ФОП Левковець Н. М., 2018. — 196 с.

Результати дослідження також були опубліковані у науковому виданні, а саме: Вонсович Ю. Ю. Основні форми соціального обслуговування дітей та молоді вразливих категорій / Ю. Вонсович // Актуальні проблеми соціальної сфери: збірник статей учнів, студентів і викладачів за результатами конкурсних і кваліфікаційних досліджень — Житомир: Вид-во Житомирського державного університету імені Івана Франка, 2018. — Вид. 8. — 96 с.

Структура роботи. Наукова робота складається зі вступу, трьох розділів, висновків до кожного з них, загальних висновків, списку використаних джерел (85 найменувань, 5 з яких – іноземною мовою), додатків. У роботі міститься 13 таблиць, 42 рисунків. Загальний обсяг дипломного дослідження – 271 сторінка, з них 196 сторінок – основного тексту.

ЗАГАЛЬНІ ВИСНОВКИ

Отже, поставлені цілі та завдання на початку роботи можна вважати виконаними, адже було проаналізовано науково-педагогічну літературу з проблеми дослідження обраної теми та охарактеризовано систему і нормативно-правове забезпечення соціального обслуговування молоді вразливих категорій. Також було досліджено сутність і зміст соціального обслуговування молоді вразливих категорій в умовах вищого навчального закладу. У магістерській роботі також була розроблена стратегія соціального обслуговування молоді вразливих категорій у Житомирському державному університеті імені Івана Франка.

1. Щодо першого завдання, то варто зазначити, що було проаналізовано науково-педагогічну літературу з проблеми дослідження обраної теми та охарактеризовано систему і нормативно-правове забезпечення соціального обслуговування молоді вразливих категорій.

Питання соціального обслуговування є нагальною проблемою, розгляд і розв'язання якої спонукали багатьох вітчизняних та закордонних дослідників до переосмислення даної проблеми. Так, наприклад, ключові поняття і специфіку соціального обслуговування розглядали такі науковці, як: П. І. Гайдуцький, С. А. Косянчук, О. В. Курбан, К. С. Міщенко, Т. В. Семигіна. Зокрема, дослідженню сучасних тенденцій розвитку соціального обслуговування в Україні присвячені наукові праці Н. Б. Болотіної, В. В. Жернакова, К. Ю. Мельника, П. Д. Пилипенка, С. М. Прилипка, О. І. Процевського, І. М. Сироти, С. Г. Тарасенко, Г. І. Чанишевої, О. М. Ярошенка та інших науковців. На сьогодні, проблема соціального обслуговування молоді вразливих категорій залишається в центрі постійного наукового інтересу багатьох українських та закордонних

науковців. Серед цих науковців: М. О. Буянова, І. Ф. Гнибіденко, Е. М. Лібанова, О. А. Палій, О. М. Потопахіна, С. Б. Приходько, А. В. Сіленко, А. В. Скуратівський, Н. М. Хуторян, Ю. М. Щотова та інші науковці. Однак, недостатньо дослідженою є проблема організації та систематизації системи соціального обслуговування молоді різних вразливих категорій в умовах вищого навчального закладу.

Одним із найголовніших напрямів соціальної допомоги молоді в Україні є розвиток цілісної системи соціального обслуговування. Основою системи соціального обслуговування є взаємодія та зв'язок між відомствами та установами соціальної роботи, які створюють сприятливі умови для раціональної організації та повноцінного функціонування системи соціальної підтримки молоді, які перебувають у важкій життєвій ситуації. Загальна структура системи соціального обслуговування в Україні включає: Міністерство соціальної політики України; Управління соціальної політики обласних, районних, міських та районних (міст) державних адміністрацій та управління праці; Територіальні центри соціального обслуговування та відділення соціальної допомоги людям; санаторії; Центри зайнятості різних рівнів; навчально-виховні заклади та установи; будинки-інтернати; установи та підприємства із виготовлення засобів протезування для людей з особливими потребами.

Також в магістерській роботі було охарактеризовано нормативно-правове забезпечення соціального обслуговування молоді вразливих категорій. Основні нормативно-правові акти, які регулюють питання надання соціального обслуговування молоді вразливих категорій можна розділити на дві категорії: основні та додаткові. До основних документів відносяться: Закон України «Про соціальні послуги», Положення «Про Територіальний центр соціального обслуговування», Перелік соціальних послуг, умови та порядок їх надання структурними підрозділами. До додаткових документів відносяться: «Договір про соціальне обслуговування», «Картка визначення індивідуальних потреб громадянина

у соціальному обслуговуванні», «Заява про оформлення на обслуговування у територіальному центрі соціального обслуговування», «Медичний висновок про здатність до самообслуговування та потребу в сторонній допомозі».

2. Щодо другого завдання, варто зазначити, що було досліджено сутність і зміст соціального обслуговування молоді вразливих категорій в умовах вищого навчального закладу. Соціальне обслуговування (за Законом України «Про соціальні послуги») – це система соціальних дій та заходів із забезпечення сприяння надання соціальних послуг окремим особам або ж соціальним групам, які здійснюються різними соціальними установами або службами, задля подолання певних складних життєвих ситуацій, підтримки їх повноцінної життєдіяльності та соціального статусу. Основною метою соціального обслуговування є забезпечення вразливих категорій населення доступними соціальними послугами, які спрямовані на збереження та кардинальну зміну соціального стану окремих осіб, всіх груп та верств населення, соціальних колективів та спільнот.

3. Щодо третього завдання, була розроблена стратегія соціального обслуговування молоді вразливих категорій у Житомирському державному університеті імені Івана Франка. Нами була розроблена загальна стратегія соціального обслуговування молоді вразливих категорій за логіко-структурним підходом, який включав два основних етапи: аналізу та планування. Відповідно до логіко-структурно підходу, нами були проаналізовані та враховані основні фактори і ризики впровадження даної стратегії, а також була побудована матриця підвищення ефективності та якості соціального обслуговування молоді вразливих категорій. Розроблена стратегія сприятиме підвищенню ефективності та якості надання соціального обслуговування молоді вразливих категорій у Житомирському державному університеті імені Івана Франка.

Отже, можна зробити висновок, що досягнуто мету магістерського дослідження, а саме: теоретично обґрунтовано та експериментально досліджено сутність і зміст соціального обслуговування молоді вразливих категорій в умовах вищого навчального закладу.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Андрущенко В. П. Соціальна робота: енциклопедичний словник основ. термінів і понять / В. П. Андрущенко, В. І. Астахова, В. П. Бех. — К.: Інститут вищої освіти АПН України, 2002. — 535 с.
2. Андрущенко В. П. Соціальна робота: навч. посіб. [для студ. вищ. навч. закл.] / В. П. Андрущенко, Г. В. Карлінський. — К.: УДЦССМ «Україна», 2002. — 438 с.
3. Андрущенко В.П. Філософія соціальної роботи в Україні на рубежі століть / В.П. Андрущенко // Соціальна робота в Україні: теорія і практика. — 2002. — № 1. — С. 41 — 44.
4. Бавол Т. В. Особливості системи надання соціальних послуг в Україні / Т. В. Бавол // Ефективність державного управління. — 2014. — №41. — С. 165 — 171.
5. Безпалько О. В. Соціальна педагогіка: схеми, таблиці, коментарі: навч. посіб. [для студ. вищ. пед. навч. закл.] / О. В. Безпалько. — К.: Центр учбової літер-ри, 2009. — 208 с.
6. Беркер Р. Наочна неврологія: навчальний посібник / Р. Беркер — М.: ГЕОТАР-Медіа, 2006. — 136 с.
7. Богданова І. М. Соціальна педагогіка: навч-метод. посіб. [для студ. вищ. навч. закл.] / І. М. Богданова. — К.: Знання, 2008. — 343 с.
8. Болотіна Н.Б. Право людини на соціальне забезпечення в Україні: проблема термінів і понять [Електронний ресурс]: / Н. Б. Болотіна // Право України. — 2000. — №4. — С. 35 — 39. Режим доступу до ресурсу: <http://www.jurnaluljuridic.in.ua/archive/2014/6/12.pdf>

9. Бочарова В. Г. Професійна соціальна робота: особистісно-орієнтований підхід / В. Г. Бочарова. — М., 1999. — С. 70 — 72.
10. Воронцова М. В. Соціальний захист і соціальне обслуговування населення: навч.-метод. посіб. для студ. ВНЗ / М. В. Воронцова, В. Є. Макаров. — Таганрог: Вид-во С. А. Ступіна, 2015. — 317 с.
11. Герасимів Т. З. Принципи права соціального забезпечення України / Т. З. Герасимів. — Дрогобич: Вид-во «Відродження», 2002. — 128 с.
12. Гірник О. О. Соціальне обслуговування за законодавством України: дис. канд. юрид. наук: спец. 12.00.05. «Трудове право; право соціального забезпечення» / О. О. Гірник. — Львів, 2014. — 191 с.
13. Горілий А. Г. Історія соціальної роботи: навчальний посібник / А. Г. Горілий. — Тернопіль: Вид-во Астон, 2004. — 174 с.
14. Горішна Н. М. Особливості функціонування в Україні сучасної системи соціального обслуговування / Н. М. Горішна // Педагогіка та соціальна робота. — 2015. — №30. — С. 44 — 46.
15. Гребенюк Т. М. Соціально-психологічна адаптація інвалідів з вадами зору до навчання у вищих навчальних закладах: автореф. дис. канд. психол. наук: спец. 19.00.08 «Спеціальна психологія» / Т. М. Гребенюк. — Київ, 2008. — 211 с.
16. Григор'єв І. В. Право соціального забезпечення: навчальний посіб. / І. В. Григор'єв. — М.: Юрайт, 2012. — 356 с.
17. Григор'єв І. В. Соціальна робота з молоддю / С. І. Григор'єв. — М.: Вид-во МДУ, 2006. — 402 с.
18. Давидюк О. О. Мінімальний перелік соціальних послуг: особливості відбору / О. О. Давидюк // Наукові записки. Соціологічні науки. — 2013. — №69. — С. 69 — 73.
19. Дотримання прав вразливих груп населення (наркозалежні та працівники комерційного сексу) у діяльності правоохоронних органів: [аналіт. звіт за результатами дослідження] [Електронний ресурс]: / Авт. кол. Ю. Белоусов, З. Швець, В. Семенюк, В. Чупров, С.

- Швець. — К.: Паливода А. В., 2016. — 96 с. Режим доступу: http://ecpl.com.ua/wpcontent/uploads/2017/02/dotrymannja_prav_vrazlyv_yh_grup.pdf
20. Дубич К. В. Механізми державного управління системою надання соціальних послуг: автореф. дис. канд. держ. упр: спец. 25.00.02 «Механізми державного управління» / К. В. Дубич. — К., 2015. — 451 с.
21. Закон України «Про охорону дитинства»: офіц. текст: за станом на 19 грудня 2017 року / Верховна Рада України. — К.: Парламентське вид-во, 2017. — 142 с.
22. Закон України «Про соціальні послуги»: офіц. текст: за станом на 7 грудня 2017 року / Верховна Рада України. — К.: Парламентське вид-во, 2017. — 358 с.
23. Закон України «Про соціальну роботу з сім'ями, дітьми та молоддю»: офіц. текст: за станом на 19 грудня 2017 року / Верховна Рада України. — К.: Парламентське вид-во, 2017. — 213 с.
24. Закон України «Про сприяння соціальному становленню та розвитку молоді в Україні»: офіц. текст: за станом на 6 грудня 2016 року / Верховна Рада України. — К.: Парламентське вид-во, 2016. — 167 с.
25. Зінченко А. Г. Модель соціальної підтримки молоді з уразливих соціальних груп: методичний посіб. [з надання послуг молоді з уразливих соціальних груп] / Зінченко А. Г., Комарова Н. М., Пеша І. В. — К.: Організація з безпеки та співробітництва у Європі, 2006. — 53 с.
26. Іванова О. Л. Система соціального обслуговування та соціальних служб в Україні / О. Л. Іванова, Т. В. Семигіна // Національний університет «Києво-Могилянська Академія». — 2004. — №4. — С. 15 — 21.

- 27.Іваночко О. О. Щодо проблеми форм соціального обслуговування фізичних осіб в Україні / О. О. Іваночко // Вісник Львівського університету. Серія юридична. — 2013. — № 58. — С. 13-21.
- 28.Кабаченко Н. В. Інноваційні моделі соціальних послуг: проекти Українського фонду соціальних інвестицій / Н. В. Кабаченко. — К.: ЗАТ «ВІПОЛ», 2006. — 320 с.
- 29.Казанчан А.А. Соціальне обслуговування як вид соціального забезпечення громадян України / А. А. Казанчан // Науковий вісник Херсонського державного університету. — 2013. — №2. — С. 42 — 44.
- 30.Карпенко О. Г. Вступ до спеціальності «Соціальна робота»: навчально-методичний посібник / О. Г. Карпенко. — К.: Вид-во Слово, 2011. — 248 с.
- 31.Коваль Л.Г. Соціальна педагогіка / соціальна робота./ Л. Г. Коваль, І. Д. Зверева, С. Р. Хлеб'юк. — К.: ІЗМН, 1997. — 1997. — 392 с.
- 32.Колосовська І. Д. Особливості функціонування національних систем соціального захисту: європейська практика / І. Д. Колосовська // Ефективність державного управління. — 2014. — №39. — С. 56 — 67.
- 33.Коляденко С. М. Напрямки діяльності Студенської соціальної служби для молоді з питань профілактики ксенофобії у студенському середовищі / С. М. Коляденко // Актуальні проблеми соціальної сфери. — 2015. — №4. — С. 113 — 116.
- 34.Копайгора І Д. Право громадян України на соціальне обслуговування / І.Д. Копайгора, С. І. Кожушко // Сталий розвиток. — 2010. — №2. — С. 3 — 7.
- 35.Кочемировська О. О. Основні напрями оптимізації системи соціального захисту в Україні : аналіт. доп. / О. О. Кочемировська, О. М. Пищуліна. — К. : НІСД, 2012. — 88 с.

36. Крижанівська О.П. Соціальний супровід в роботі соціальних служб ВНЗ України: завдання та технології / О.П. Крижанівська, І. С. Попова // Політологія. Соціологія. Право. — 2012. — №2. — С. 92 — 96.
37. Кузьменко Н. А. Особистісно орієнтований підхід в сучасному навчально-виховному процесі ВНЗ / Н. А. Кузьменко // Педагогіка. — 2016. — №4. — С. 23 — 29.
38. Кульчій І. О. Аналіз системи соціального обслуговування населення України та перспективи її удосконалення / І. О. Кульчій, О. В. Пісня // Державне управління. — 2013. — № 12/20. — С. 128 — 130.
39. Лохвицька Л. В. Короткий термінологічний словник із соціальної педагогіки, соціальної роботи / Л. В. Лохвицька, І. І. Доброскок. — Переяслав-Хмельницький: Європ. ун-т, 2007. — 144 с.
40. Лукашевич М. П. Соціальна робота: теорія і практика: навчальний посібник [для студ. вищ. навч. закл.] / М. П. Лукашевич, Т. В. Семигіна — К.: ІПК ДСЗУ, 2007. — 341 с.
41. Меленюк В. О. Вдосконалення механізмів державного регулювання соціального розвитку України / В. О. Меленюк // Економіка і держава. — 2011. — № 2. — С. 55 — 61.
42. Мещан І. В. Соціальне обслуговування як складова соціального захисту населення: соціолого-управлінський аспект / І. В. Мещан // Соціологія. — 2015. — № 8. — С. 12 — 19.
43. Мольчак Я. О. Концепція виховної роботи зі студентами / Я. О. Мольчак — Луцьк: ВДХ, 1998. — 43 с.
44. Нікілева Л. О. Особливості функціонування територіальних центрів соціального обслуговування пенсіонерів та одиноких непрацездатних громадян як елементу інфраструктури ринку соціальних послуг / Л. О. Нікілева // Економічні та соціальні зміни. — 2014. — №4. — С. 23 — 25.

45. Овчарова Р. В. Технології практичного психолога освіти: навчальний посіб. для студентів ВНЗ та практ. робітників / Р. В. Овчарова — М.: Сфера, 2000. — 448 с.
46. Орловський Ю. П. Право соціального забезпечення / Ю. П. Орловський. — М.: Вид-во Юрайт, 2016. — 245 с.
47. Особливості надання медичних та соціальних послуг для вразливих категорій населення з використанням гендерно-чутливого підходу: [Ярошенко А.О., Варбан М.Ю., Шульга Л.О. та ін.; за заг. ред. Ярошенко А.О.]. — К.: МБФ «Альянс громадського здоров'я», 2017 — 112 с.
48. Панцир С. Р. Соціальні послуги: законотворчі інновації державного регулювання соціальної сфери / С. Р. Панцир // Критика-Коментарі. — 2002. — №12. — С. 19 — 23.
49. Пашкіна Т. А. Соціальний захист населення в ринкових умовах [навч.-метод. посіб.] / Т. А. Пашкіна. — Саратов: «Ексмо», 2011. — 26 с.
50. Покручіна А. А. Політика соціального захисту вразливих категорій населення (соціологічний аналіз): дис. канд. соц. наук: спец. 22.00.04. «Соціальна структура, соціальні інститути і процеси» / А. А. Покручіна. — М., 2000. — 149 с.
51. Положення про Міністерство праці і соціальної політики України: за станом на 17 червня 2015 року / Верховна Рада України. — Офіц. вид. — К.: Парлам. вид-во, 2006. — 207 с. — (Бібліотека офіційних видань).
52. Попок А. А. Система соціальних послуг в Україні: структурно-функціональний вимір / А. А. Попок, А. Р. Гребя // Демократичне врядування. — 2016. — №16/17. — С.77 — 82.
53. Про затвердження типових положень про дитячий будинок-інтернат, молодіжне відділення дитячого будинку-інтернату системи праці та соціального захисту населення: Наказ Міністерства праці та

- соціальної політики України від 2 квітня 2008 року №173 // Офіц. вісн. України. — 2008. — №56. — С. 1893.
54. Просецький П. А. Психологічна структура професійно направленою студентського колективу та шляхи його вдосконалення / П. А. Просецький, В.Н. Голубєва, В. А. Семиченко // Проблеми психології особистості та колективу. — 1979. — №2. — С. 23 — 53.
55. Профілактика девіантної поведінки підлітків: навч.-метод. посібник до спецкурсу «Психологія девіацій» для студентів спеціальності «Соціальна педагогіка» у двох частинах. — Ч. II. Практична частина. — 2-ге вид., перероб і доповн. — К., 2016. — 193 с.
56. Реут А.Г. Система соціальних послуг для вразливих верств населення: новітні тенденції та інновації / А.Г. Реут // Дослідження молодих науковців. — 2016. — №3. — С. 34 — 40.
57. Романова Н.Ф. Визначення типової моделі діяльності студентських соціальних служб / Н.Ф. Романова // Крок у майбутнє : збірка тез доповідей учасників III Всеукраїнської науково-практичної конференції студентів, аспірантів та молодих вчених (25–27 червня 2003 р., м. Київ) / [уклад. : С.О. Кухарів]. — К.: ІВЦ “Видавництво “Політехніка”, 2003. — С. 118 — 119.
58. Романова Н.Ф. Надання соціальної та психологічної допомоги через створення мережі студентських соціальних служб — як шлях до розв’язання проблем, пов’язаних з адаптацією студентів в процесі професійної соціалізації / Н.Ф. Романова // Педагогіка і психологія формування творчої особистості: проблеми і пошуки. — 2002. — №27. — С. 285 — 290.
59. Романова Н.Ф. Роль студентських соціальних служб у вирішенні соціальних проблем в студентському середовищі / Н.Ф. Романова // Український соціум. — 2004. — № 1. — С. 32 — 37.
60. Сейко Н. А. Соціальна педагогіка: курс лекцій / Н. А. Сейко. — Житомир: Житомир.держ. пед. ун-тет, 2002. — 260 с.

61. Семигіна Т.В. Соціальні послуги в Україні: сьогодення та перспективи / Т.В. Семигіна, К.С. Міщенко, Т. Г. Кіча. — К.: Вид-во Зірка, 2007. — 52 с.
62. Сергеева К. О. Соціальна підтримка вразливих сімей (соціологічний аналіз): автореф. дис. канд. соціол. наук: спец. 22.00.04 «Соціологія» / К. О. Сергеева. — М., 2006. — 151 с.
63. Соціальна робота в Україні: навч. посіб. / І. Д. Зверева, О. В. Безпалько, С. Я. Харченко та ін.; за заг. ред.: І. Д. Зверєвої, Г. М. Лактіонової. — К.: Центр навчальної літератури, 2004. — 256 с.
64. Соціальна робота в Україні: теорія та практика: посібник для підвищення кваліфікації працівників соціальних служб для молоді. 4-а частина / За ред. доц. А. Я. Ходорчук — К.: ДЦССМ, 2003. — 272 с.
65. Соціальна робота з різними групами клієнтів : навчальний посібник / [уклад.: Т.Д. Кочуей, О. М. Бойко]. — Умань : ФОП Жовтий О.В., 2016. — 278 с.
66. Станіславчук Н.О. Державна підтримка соціально-економічного становища молоді як однієї з категорій економічно активного населення / Н.О. Станіславчук // Економіка і суспільство. — 2017. — №10. — С. 121 — 125.
67. Стожок Л. Г. Соціальна вразливість та її особливості в період кризи / Л. Г. Стожок // Економічні та соціальні зміни. — 2010. — №12. — С. 12 — 18.
68. Таланчук П. М. Супровід та навчання студентів з особливими потребами в інтегрованому освітньому середовищі: навчально-методичний посібник / П. М. Таланчук, К. О. Ковальченко, Г. Ф. Нікуліна — К.: Вид-во Соцінформ, 2004. — 128 с.
69. Теорія і практика організації неформальної освіти майбутніх соціальних педагогів: [монографія] / Н. П. Павлик. — Житомир: Вид-во ЖДУ ім. І. Франка, 2018. — 350 с.

70. Теорія соціальної роботи: [Золостова Є. І., Кожонова Л. І., Вдовина М. В.]. — М.: Юрайт МБФ «Альянс громадського здоров'я», 2014 — 344 с.
71. Типове положення «Про територіальний центр соціального обслуговування (надання соціальних послуг)»: за станом на 29 грудня 2009 року / Верховна Рада України. — Офіц. вид. — К.: Парлам. вид-во, 2009. — 20 с. — (Бібліотека офіційних видань).
72. Туленков М. І. Соціальний захист у науковому дискурсі / М. І. Туленков // Релігія та соціум. — 2016. — № 1-2. — С. 104 — 111.
73. Тюптя Л. Т., Іванова І. Б. Соціальна робота: теорія і практика: навч. посіб. / Л. Т. Тюптя, І. Б. Іванова. — [2-ге вид., перероб. і допов.]. — К.: Знання, 2008. — 574 с.
74. Фірсов М. В. Теорія соціальної роботи / М. В. Фірсов, Є. Г. Студенова. — М.: Московський держ. соц. університет, вид-во «Владос», 2001. — 200 с.
75. Фогель Я. М. Соціальне обслуговування інвалідів / Я. М. Фогель. [2-ге вид., перероб. і допов.]. — М.: Вид-во: Юридична література, 1986. — 173 с.
76. Хмілевська О. М. Питання створення національної системи моніторингу та оцінювання сектору соціальних послуг / О. М. Хмілевська // Вісник Хмельницького національного університету: Серія: економічні науки. — 2008. — №1. — С. 126 — 133.
77. Холостова Є. І. Теорія соціальної роботи: навч. посіб. для студ. / Є. І. Холостова, Л. І. Кононова, М. В. Вдовина. — М.: Вид-во Юрайт, 2014. — 174 с.
78. Чорній Л. П. Система соціального захисту та соціального забезпечення в Україні: реальний стан та перспективи реформування / Л. П. Чорній — К.: Центр громадської експертизи, 2009. — 104 с.
79. Шабунова А. А. Ексклюзія як критерій виділення соціально вразливих верств населення [Електронний ресурс]: / А. А. Шабунова,

- О. Н. Калачикова, Г. В. Леонідова, Є. О. Смолева // Економічні та соціальні зміни: факти, тенденції, прогноз. — 2016. — №2 (44). — С. 29 — 47. Режим доступу до ресурсу: <http://esc.vscs.ac.ru/article/1831>
80. Шайхатдинов В. М. Теоретичні проблеми радянського права соціального забезпечення / В. М. Шайхатдинов — Свердловськ: Вид-во Уральського уні-ту, 1986. — 156 с.
81. Davis A. P. Targeting the vulnerable in emergency situations: who is vulnerable? / A. P. Davis // *The Lancet*. — 1996. — № 348. — S. 868 — 871.
82. Giddens A. Central problems in social theory: action, structure and contradiction in social analysis / A. Giddens. — California: University of California Press, 1979. — 294 s.
83. Morrow B. H. Identifying and mapping community vulnerability / B. H. Morrow // *Disasters*. — 1999. — №23(1). — S. 1 — 18.
84. Moser C. The asset vulnerability framework: reassessing urban poverty reduction strategies / C. Moser // *World development*. — 1998. — №26(1). — S. 1 — 19.
85. Sen A. Social exclusion: concept, application and scrutiny / A. Sen. — Manila: Asian Development Bank, Office of Environment and Social Development, 2000. — 54 s.

ДОДАТКИ

Додаток А

Методика діагностики схильності до девіантної поведінки

Методика діагностики схильності до девіантної поведінки є стандартизованим тестом-опитувальником, який призначений для виявлення схильності до тих чи інших девіацій у поведінці дітей та молоді вразливих категорій. Об'єктом методики є соціальні та особистісні установки. Тест-опитувальник представляє набір спеціалізованих психодіагностичних шкал, спрямованих на вимірювання схильності дітей та молоді до девіантної поведінки. Методика призначена для обстеження дітей та молоді.

Методика розроблена Вологодським центром гуманітарних досліджень та консультування «Розвиток» в 1992 році.

Інструкція для досліджуваного

Вам пропонується ряд тверджень, кожне з яких стосується особливостей вашого характеру, особистості, поведінки, окремих вчинків, ставлення до людей та поглядів на життя. Якщо Ви вважаєте, що твердження вірно стосовно вас, то дайте відповідь «так», в іншому випадку – «ні». Свою відповідь зафіксуйте в бланках. Намагайтеся відповідати точно і правдиво. Не потрібно довго роздумувати над кожним питанням, намагайтеся якомога швидше вирішити, яка з двох відповідей ближче до

істини. Вас не повинно бентежити, що деякі з питань здаються занадто особистими, оскільки дослідження не передбачає аналізу кожного питання і відповіді, а спирається лише на кількість відповідей одного та іншого виду. Ви можете бути впевнені, що результати індивідуально-психологічних досліджень використовуються тільки дослідником та ні в якому разі не підлягають розголошенню.

Текст опитувальника

1. Я віддаю перевагу одягу із неясних, приглушених кольорів.
2. Буває, я відкладаю на завтра те, що повинен зробити сьогодні.
3. Я залюбки записався б добровольцем для участі в яких-небудь бойових діях.
4. Буває, що я іноді конфлікую з дорослими.
5. Той, хто в дитинстві не бився, виросте тютюю і незграбою та нічого не зможе досягнути в житті.
6. Я б взявся за небезпечну для життя роботу, якщо за неї будуть добре платити.
7. Іноді я відчуваю такий сильний неспокій, що просто не можу всидіти на місці.
8. Іноді буває, що я трохи вихваляюсь.
9. Якби мені довелося стати військовим, то я хотів би бути льотчиком-винищувачем.
10. Я ціную в людях обережність і обачність.
11. Лише слабаки та боягузи виконують усі правила і закони.
12. Я віддаю перевагу роботі, яка пов'язана зі змінами та подорожами, навіть якщо вона і небезпечна для життя.
13. Я завжди кажу тільки правду.
14. Якщо людина в міру та без шкідливих наслідків вживає збуджуючі і психотропні речовини - це цілком нормально.
15. Навіть якщо я злюся, я намагаюся не використовувати брутальну лайку та образи.

16. Я думаю, що мені б сподобалося полювати на левів.
17. Якщо мене образили, то я обов'язково повинен помститися.
18. Людина повинна мати право випивати стільки, скільки вона хоче та де вона хоче.
19. Якщо мій приятель спізнюється до призначеного часу, то я зазвичай зберігаю спокій.
20. Мені зазвичай важко виконувати роботу, якщо потрібно вкластися в певні часові терміни.
21. Іноді я переходжу вулицю там, де мені зручніше, а не там, де потрібно.
22. Деякі правила і заборони можна відкинути, якщо відчуваєш сильний сексуальний (статевий) потяг.
23. Я іноді не слухаюся дорослих.
24. Якщо при покупці автомобіля мені доведеться вибирати між швидкістю і безпекою, то я виберу безпеку.
25. Я думаю, що мені б сподобалося займатися боксом.
26. Якби я міг вільно вибирати професію, то став би дегустатором вин.
27. Я часто відчуваю потребу у сильних враженнях.
28. Іноді мені так хочеться зробити собі боляче.
29. Моє відношення до життя добре описує прислів'я «Сім разів відміряй, один раз відріж».
30. Я завжди купую квитки в громадському транспорті.
31. Серед моїх знайомих є люди, які спробували на собі токсичні або наркотичні речовини.
32. Я завжди виконую обіцянки, навіть якщо мені це не вигідно.
33. Буває, що мені так і хочеться вилаятися.
34. Праві ті люди, які по життю притримуються правила «Якщо не можна, але дуже хочеться - то можна».

35. Бувало, що я випадково потрапляв у бійку після вживання спиртних напоїв.

36. Мені рідко вдається змусити себе продовжувати роботу після декількох образливих невдач.

37. Якби в наш час проводилися бої гладіаторів, то я б обов'язково взяв в них участь.

38. Буває, що іноді я говорю неправду.

39. Терпіти біль всім наперекір буває навіть приємно.

40. Я краще погоджуся з людиною, ніж стану сперечатися.

41. Якби я народився в давні часи, то став би шляхетним розбійником.

42. Якщо немає іншого виходу, то суперечку можна вирішити і бійкою.

43. Траплялося, що дорослі переживали з приводу того, що я трошки випив.

44. Одяг повинен з першого погляду виокремлювати людину серед інших в натовпі.

45. Якщо в кінофільмі немає жодної пристойної бійки - це погане кіно.

46. Коли люди прагнуть до нових, незвичайних відчуттів і переживань - це нормально.

47. Іноді я сумую на уроках.

48. Якщо мене хтось випадково зачепив у натовпі, то я обов'язково вимагатиму від нього вибачень.

49. Якщо людина дратує мене, то я готовий висловити йому все, що я про нього думаю.

50. Під час подорожей і поїздок я люблю відхилятися від звичайних маршрутів.

51. Мені б сподобалася професія дресирувальника хижих звірів.

52. Якщо вже ти сів за кермо мотоцикла, то варто їхати тільки дуже швидко.

53. Коли я читаю детектив, то мені часто хочеться, щоб злочинець втік від переслідування.

54. Іноді я просто не можу втриматися від сміху, коли чую непристойний жарт.

55. Я намагаюся уникати в розмові виразів, через які можуть зняковіти оточуючі.

56. Я часто засмучуюсь через дрібниці.

57. Коли мені заперечують, я часто вибухаю і відповідаю різко.

58. Мені більше подобається читати про пригоди, ніж про любовні історії.

59. Щоб отримати задоволення, варто порушити деякі правила і заборони.

60. Мені подобається бувати в компаніях, де в міру випивають і веселяться.

61. Мене дратує, коли дівчата палять.

62. Мені подобається стан, який виникає, коли в міру та в хорошій компанії випити спиртне.

63. Бувало, що у мене виникало бажання випити, хоча я розумів, що зараз не час і не місце.

64. Цигарка заспокоює мене в скрутну хвилину.

65. Мені легко змусити інших людей боятися мене, і іноді заради забави я це роблю.

66. Я зміг би своєю рукою покарати злочинця, який приговорений до вищої міри покарання.

67. Задоволення - це головне, до чого варто прагнути в житті.

68. Я хотів би взяти участь в автомобільних перегонах.

69. Коли у мене поганий настрій, до мене краще не підходити.

70. Іноді у мене буває такий настрій, що я готовий першим розпочати бійку.

71. Я можу пригадати випадки, коли я був таким злим, що хапав будь-яку річ та ламав її.

72. Я завжди вимагаю, щоб оточуючі поважали мої права.

73. Мені сподобалося б стрибнути з парашутом.

74. Шкідливий вплив на людину алкоголю та тютюну сильно перебільшують.

75. Я рідко даю здачі, навіть якщо хтось вдарить мене.

76. Я не отримую задоволення від відчуття ризику.

77. Коли людина у розпалі суперечки вдається до нецензурних слів - це нормально.

78. Я часто не можу стримати свої почуття.

79. Бувало, що я запізнявався на уроки.

80. Мені подобаються компанії, де всі жартують один над одним.

81. Секс повинен займати в житті молоді одне з найголовніших місць.

82. Часто я не можу утриматися від суперечки, якщо хтось не згодний зі мною.

83. Іноді траплялося, що я не виконував шкільне домашнє завдання.

84. Я часто здійснюю проступки під впливом хвилинного настрою.

85. Мені здається, що я не здатний вдарити людину.

86. Люди справедливо обурюються, коли дізнаються, що злочинець залишився безкарним.

87. Буває, що мені доводиться приховувати від дорослих деякі свої вчинки.

88. Наївні простаки самі заслуговують того, щоб їх обманювали.

89. Іноді я буваю настільки роздратованим, що стукаю по столу кулаком.

90. Тільки несподівані обставини і почуття небезпеки дозволяють мені по справжньому проявити себе.

91. Я б спробував якийсь наркотичний засіб, якби був твердо переконаний, що він не нашкодить моєму здоров'ю та не викличе покарання.

92. Коли я стою на мосту, то мене іноді так і тягне стрибнути вниз.

93. Будь-який бруд мене лякає або викликає сильну огиду.

94. Коли я злюся, то мені хочеться кого-небудь вдарити.

95. Я вважаю, що люди повинні відмовитися від будь-якого вживання спиртних напоїв.

96. Я міг би на спір влізти на високу фабричну трубу.

97. Часом я не можу впоратися з бажанням заподіяти біль іншим людям.

98. Я міг би після невеликих попередніх пояснень керувати гелікоптером.

Інтерпретація отриманих результатів здійснюється на основі підрахунку первинних балів за такими шкалами: Шкала соціальної бажаності відповідей – 15 пунктів. Шкала схильності до соціальної бажаності – 17 пунктів. Шкала схильності до адиктивної поведінки – 20 пунктів. Шкала схильності до саморуйнівної поведінки – 21 пункт. Шкала схильності до агресії та насильства – 25 пунктів. Шкала вольового контролю емоційних реакцій – 15 пунктів. Шкала схильності до делінквентної поведінки - 20 пунктів.

Ключі до методики та процедура підрахунку тестових балів

Кожній відповіді відповідно до ключа присвоюється один бал. Потім за кожною шкалою підраховується сумарний бал, який і порівнюється з тестовими нормами, які наведені нижче. При відхиленні індивідуальних результатів досліджуваного від середнього сумарного балу за шкалою більше на 1S, вимірювану психологічну характеристику можна вважати вираженою. Якщо індивідуальний сумарний бал досліджуваного менше

середнього за тестовими нормами на 1S, то вимірювану властивість можна оцінювати як мало виражену. Крім того, якщо відома приналежність досліджуваного до делінквентної популяції, то його індивідуальні результати доцільно порівнювати з тестовими нормами, розрахованими для делінквентної вибірки.

Шкала	Відповідь «ні»	Відповідь «так»
Шкала соціальної бажаності відповідей	2, 4, 6, 21, 23, 33, 38, 47, 54, 79, 83, 87	13, 30, 32
Шкала схильності до соціальної бажаності	1, 10, 55, 61, 86, 93	11, 22, 34, 41, 44, 50, 53, 59, 80, 88, 91
Шкала схильності до адиктивної поведінки	95	14, 18, 22, 26, 27, 31, 34, 35, 43, 46, 59, 60, 62, 63, 64, 67, 74, 81, 91
Шкала схильності до саморуйнівної поведінки	24, 76	3, 6, 9, 12, 16, 27, 28, 37, 39, 51, 52, 58, 68, 73, 90, 91, 92, 96, 98
Шкала схильності до агресії та насильства	15, 40, 75, 85	3, 5, 16, 17, 25, 37, 42, 45, 48, 49, 51, 65, 66, 70, 71, 72, 77, 82, 89, 94, 97
Шкала вольового контролю емоційних реакцій	29	7, 19, 20, 36, 49, 56, 57, 69, 70, 71, 78, 84, 89, 94
Шкала схильності до делінквентної поведінки	55, 61, 86	18, 26, 31, 34, 35, 42, 43, 44, 48, 52, 62, 63, 64, 67, 74, 91, 94

Примітка: деякі пункти одночасно входять в декілька шкал опитувальника.

Тестові норми

Тестові норми	<i>n</i> = 229 человек	<i>n</i> = 229 человек
		«нормальна вибірка»

Шкала	M	S	M	S
Шкала 1 15	2,27	2,06	2,49	2,13
Шкала 2 17	7,73	2,88	10,97	2,42
Шкала 3 20	9,23	4,59	15,17	3,04
Шкала 4 21	10,36	3,41	10,98	2,76
Шкала 5 25	12,47	4,23	14,64	3,94
Шкала 6 15	8,04	3,20	9,37	3,01
Шкала 7 20	7,17	4,05	14,38	3,22

Додаток Б

Глибинне інтерв'ю із викладачами соціально-психологічного факультету Житомирського державного університету імені Івана Франка

Глибинне інтерв'ю із викладачами Житомирського державного університету імені Івана Франка спрямоване на виявлення думки респондентів щодо їх ставлення до молоді вразливих категорій. Також за допомогою даного глибинного інтерв'ю можна дізнатись про стан та особливості роботи викладачів навчального закладу молоддю із вразливих категорій.

Інструкція для досліджуваного

Шановний респондент! Ми звертаємось до Вас за допомогою, у зв'язку з проведенням дослідження щодо особливостей соціального обслуговування молоді вразливих категорій в умовах Житомирського державного університету імені Івана Франка. Нам дуже важлива саме Ваша думка! Інтерв'ювання, яке ми проводимо – закритого типу, тобто анонімне. Отримана інформація буде використовуватися у дослідженні в узагальненому вигляді. Дане глибинне інтерв'ю містить 10 запитань відкритого та закритого типу.

Питання для глибинного інтерв'ю

1. На Вашу думку, що означає поняття «вразливі категорії населення»?
2. Як Ви вважаєте, кого із числа молоді можна віднести до вразливих категорій населення?
3. Чи наявні серед числа студентів, з якими Ви працюєте молодь, яку відносять до вразливих категорій населення?
4. На Вашу думку, чи можна за певними ознаками (поведінковими, зовнішніми тощо) розпізнати студента, який належить до певної вразливої категорії населення? Якщо так, то за якими саме ознаками?
5. Чи доводилось Вам працювати зі студентами, які належать до вразливих категорій? Якщо так, то студентів з якої вразливої категорії Ви зустрічали найбільше?
6. На Вашу думку, що означає поняття «соціальне обслуговування»?
7. Чи відомо Вам про підрозділи або служби в нашому навчальному закладі, які соціально обслуговують (надають соціальну допомогу) молоді із вразливих категорій? Якщо так, перерахуйте, будь ласка.
8. Як Ви вважаєте, яких найбільше видів або форм соціального обслуговування потребує молодь із числа вразливих категорій?
9. Як Ви вважаєте, чи необхідно вносити нововведення та інновації в соціальну роботу із молоддю із вразливих категорій в нашому навчальному закладі?
10. На Вашу думку, чи потрібно залучати до роботи з молоддю із вразливих категорій, яка навчається у нашому навчальному закладі, інші соціальні служби так установи? Обґрунтуйте, будь ласка.

Дякуємо за співпрацю!

Додаток В

**Авторський опитувальник для молоді, що навчається у
навчальних закладах III-IV рівня акредитації**

Авторський опитувальник для молоді, що навчається у навчальних закладах III-IV рівня акредитації спрямований на з'ясування наявності серед сучасного студентства вразливих категорій населення, таких як: молодь з особливими потребами; внутрішньопереміщені особи; молодь з проявами девіантної та асоціальної поведінки; студентські родини; молодь із багатодітних та малозабезпечених сімей; молодь, батьки яких загинули або були учасниками АТО в Україні тощо.

Також даний авторський опитувальник спрямований на вивчення основних проблем та потреб молоді вразливих категорій, які навчаються у навчальних закладах III-IV рівня акредитації та з'ясування стану надання соціальної допомоги та підтримки молоді із вище перерахованих категорій при навчальному закладі, де вони навчаються.

Інструкція для досліджуваного

Шановний респондент!

Ми звертаємось до Вас за допомогою, у зв'язку з проведенням дослідження. Ми хочемо дізнатись саме Вашу думку. Анонімність і конфіденційність отриманої інформації гарантуємо.

Вам пропонується відповісти на 17 запитань різного типу, які розраховані за часом від 10 до 15 хвилин. Будь ласка, дайте відповідь на запитання, вибравши один або декілька із запропонованих варіантів відповідей (або написавши свій варіант відповіді, де це необхідно).

Блок I

(загально-інформаційний)

1. Повна назва навчального закладу, де Ви навчаєтесь _____

2. Факультет / інститут _____

3. Стать _____

4. Вік _____

5. Форма навчання (денна або заочна) _____

Блок II

(інформаційний)

1. Де Ви проживаєте на момент навчання?

А) у власному житлі;

Б) житло відсутнє;

В) з батьками;

Г) в орендованому помешканні;

Д) у гуртожитку;

Е) у державному житлі;

Інше: _____

2. На Вашу думку, вразливі категорії населення – це:

А) представники вразливих або пригнічених верств населення, а саме: індивіди або соціальні групи, що мають більшу, ніж інші, ймовірність зазнати негативних впливів соціальних або екологічних факторів;

Б) люди, які через певні причини опинились у складних життєвих обставинах і не можуть самостійно з ними впоратись;

В) люди, що перебувають на краю, на межі різних систем — культур, соціальних цінностей, і які зазнають їхнього суперечливого впливу;

Г) це люди зі стійкими розладами функцій організму, зумовленими захворюваннями, травмами або вродженими вадами розумового чи фізичного розвитку, що призводять до обмеження нормальної життєдіяльності, викликають в особи потребу в соціальній допомозі і посиленому соціальному захисті;

Д)ваш

варіант: _____

3. Чи є у Вашому оточенні люди, яких можна віднести до вразливих категорій населення?

А) так, звичайно;

Б) ні, нікого;

В) важко відповісти.

4. Чи маєте Ви певні проблеми у якійсь сфері свого життя? Якщо так, оберіть один із перерахованих варіантів.

А) економічна сфера;

Б) соціальна сфера;

В) політична сфера;

Г) духовна сфера;

Д) не відчуваю жодних проблем.

5. Як на Вашу думку, чи могли б Ви віднести себе до певної вразливої категорії населення?

А) так;

Б) ні.

Якщо так, то до якої саме? (оберіть один варіант із списку)

А) особи, які мають соматичні (тілесні) чи психічні захворювання або інвалідність;

- Б) залежні від алкоголю, наркотиків;
- В) іммігранти та меншини, що мають недостатні ресурси та можливості;
- Г) мігранти та біженці, які мають недостатні необхідні ресурси;
- Д) діти сироти, які залишилися без піклування батьків;
- Е) ВІЛ-інфіковані;
- Є) молодь із ЛГБТ спільнот, яка має особисті або сімейні проблеми;
- Ж) самотні матері, які мають дітей віком до чотирнадцяти років або дітей інвалідів;
- З) багатодітні або малозабезпечені сім'ї;
- І) неповні сім'ї та сім'ї з дітьми;
- К) молодь, яка закінчила або припинила навчання у середніх загальноосвітніх школах, професійно-технічних закладах освіти, звільнилася зі строкової військової служби.
- Л) подружні пари, які мають серйозні подружні конфлікти;
- М) особи, які мають низькі доходи через безробіття, відсутність годувальника, фізичні вади, низький рівень професійної підготовки тощо;
- Н) особи, які порушили закон і були за це покарані;
- О) я не відношу себе до жодної вищеперерахованої категорії.

б. Які, на Вашу думку, нагальні потреби існують у молоді вразливих категорій?

- А) матеріальне забезпечення;
- Б) забезпечення житлом;
- В) проблеми у навчанні;
- Г) проведення вільного часу;
- Д) сімейні проблеми;
- Е) міжособистісні стосунки;
- Є) свій варіант _____

7. В основі соціального обслуговування молоді вразливих категорій існують основні види соціальних послуг. Якими видами соціальних послуг Ви хотіли б скористатись?

- А) соціально-побутові послуги;*
- Б) психологічні послуги;*
- В) соціально-педагогічні послуги;*
- Г) соціально-медичні послуги;*
- Д) соціально-економічні послуги;*
- Е) юридичні послуги та послуги з працевлаштування;*
- Є) інформаційні послуги;*
- Ж) не потребую соціальної допомоги.*

8. Чи відомо Вам про державні служби, організації або установи, які надають допомогу вразливим категоріям молоді в Україні?

- А) так;*
- Б) ні.*

Якщо так, перерахуйте, будь ласка.

9. Чи існують у навчальному закладі, де Ви навчаєтесь структурні підрозділи або служби, що надають соціальне обслуговування студентам?

- А) так, існують;*
- Б) можливо існують, але я про них не знаю;*
- В) ні, не існують;*
- Г) важко відповісти.*

10. Чи необхідне Вам надання соціальної допомоги зі сторони навчального закладу, де Ви навчаєтесь?

- А) так, але одноразова допомога;*
- Б) так, я потребую постійної соціальної допомоги;*
- В) ні, не потрібна;*
- Г) важко відповісти.*

11. Чи відчуваєте Ви особисто будь-яку соціальну допомогу з боку Вашого навчального закладу?

- A) так, істотну.
- Б) дуже незначну;
- В) ні;
- Г) важко відповісти.

12. Чи відомо Вам, до кого або куди необхідно звертатися у Вашому навчальному закладі для отримання соціальної допомоги?

- A) так, знаю;
- Б) скоріше так, ніж ні;
- В) ні, вперше про таке чую;
- Г) не знаю;
- Д) важко відповісти.

13. До якого відділу або служби у Вашому навчальному закладі, у разі потреби, Ви можете звернутись за соціальною допомогою?

- A) власний
варіант _____
- Б) у відділ з навчально-виховної роботи;
- В) до профкому студентів;
- Г) до студентського братства факультету;
- Д) до студентської соціальної служби для молоді;
- Е) у «Телефон Довіри».

14. Чи відомо Вам про соціальні програми підтримки молоді вразливих категорій у Вашому навчальному закладі?

- A) так, звичайно;
- Б) скоріше так, ніж ні;
- В) ні, невідомо;
- Г) важко відповісти.

Якщо так, то які це програми? Перерахуйте, будь ласка _____

15. Чи проводяться у Вашому навчальному закладі якісь заходи для молоді вразливих категорій?

- А) так, завжди;
- Б) так, але дуже рідко;
- В) ні, ніколи не чув про такі заходи;
- Г) не знаю;
- Д) важко відповісти.

Якщо так, то які це заходи? Перерахуйте, будь ласка _____

16. Які види та форми соціальної допомоги молоді вразливих категорій з боку навчального закладу, де Ви навчаєтесь, Ви вважаєте найбільш необхідними для впровадження?

- А) підвищення розмірів соціальних та академічних стипендій;
- Б) забезпечення молоді пільгами з боку навчального закладу;
- В) розширення та покращення роботи соціальних структур та підрозділів навчального закладу;
- Г) проведення різноманітних заходів для студентської молоді вразливих категорій;
- Д) інша допомога _____

17. На Вашу думку, чи необхідно впроваджувати у Вашому навчальному закладі загальну стратегію соціального обслуговування для молоді різних вразливих категорій?

- А) так, звичайно;
- Б) скоріше так, ніж ні;
- В) ні, не бачу в цьому необхідності;
- Г) мені важко відповісти;

Дякуємо за співпрацю!

Додаток Г

Закон України

Про соціальні послуги

(Відомості Верховної Ради України (ВВР), 2003, № 45, ст.358)

{Із змінами, внесеними згідно із Законами

№ 1891-IV від 24.06.2004, ВВР, 2004, № 50, ст.537

№ 1276-VI від 16.04.2009, ВВР, 2009, № 38, ст.535

№ 1759-VI від 15.12.2009, ВВР, 2010, № 9, ст.76

№ 3236-VI від 19.04.2011, ВВР, 2011, № 42, ст.435

№ 3739-VI від 20.09.2011, ВВР, 2012, № 19-20, ст.173

№ 4523-VI від 15.03.2012, ВВР, 2013, № 3, ст.22

№ 5076-VI від 05.07.2012, ВВР, 2013, № 27, ст.282

№ 5290-VI від 18.09.2012, ВВР, 2013, № 41, ст.549

№ 936-VIII від 26.01.2016, ВВР, 2016, № 10, ст.99

№ 2229-VIII від 07.12.2017}

Цей Закон визначає основні організаційні та правові засади надання соціальних послуг особам, які перебувають у складних життєвих обставинах та потребують сторонньої допомоги.

Розділ I

ЗАГАЛЬНІ ПОЛОЖЕННЯ

Стаття 1. Визначення основних термінів. У цьому Законі терміни вживаються в такому значенні:

— соціальні послуги - комплекс заходів з надання допомоги особам, окремим соціальним групам, які перебувають у складних життєвих обставинах і не можуть самостійно їх подолати, з метою розв'язання їхніх життєвих проблем;

— складні життєві обставини - обставини, спричинені інвалідністю, віком, станом здоров'я, соціальним становищем, життєвими звичками і способом життя, внаслідок яких особа частково або повністю не має (не набула або втратила) здатності чи можливості самостійно піклуватися про особисте (сімейне) життя та брати участь у суспільному житті;

— соціальний працівник - професійно підготовлений фахівець, що має необхідну кваліфікацію у сфері соціальної роботи і надає соціальні послуги;

— соціальне обслуговування - система соціальних заходів, яка передбачає сприяння, підтримку і послуги, що надають соціальні служби окремим особам чи групам населення для подолання або пом'якшення життєвих труднощів, підтримки їх соціального статусу та повноцінної життєдіяльності;

— соціальні служби - підприємства, установи та організації незалежно від форм власності і господарювання, а також громадяни, що надають соціальні послуги особам, які перебувають у складних життєвих обставинах та потребують сторонньої допомоги;

— тимчасовий притулок для дорослих - організація нічного або тимчасового проживання бездомних людей, осіб, що постраждали від фізичного або психічного насильства, домашнього насильства та торгівлі людьми, стихійного лиха, катастрофи тощо, з наданням їм правової, психологічної, соціальної, медичної та побутової допомоги в подоланні тимчасових труднощів, сприянні у встановленні особи, відновленні документів, паспортизації та працевлаштуванні;

— тимчасовий притулок для неповнолітніх - організація тимчасового проживання, виховання, утримання безпритульних дітей, дітей, позбавлених батьківського піклування, які зазнали жорстокості, насильства, домашнього насильства та постраждали від торгівлі дітьми або з інших причин потребують соціального захисту;

— суб'єкти, що надають соціальні послуги - підприємства, установи, організації та заклади незалежно від форми власності та господарювання, фізичні особи - підприємці, які відповідають критеріям діяльності суб'єктів, що надають соціальні послуги, а також фізичні особи, які надають соціальні послуги;

— соціальний робітник - особа, яка надає соціальні послуги та має підготовку, що відповідає вимогам та характеру роботи, що виконується;

— соціальна група - група осіб, об'єднаних за спільною соціальною, демографічною або іншою ознакою, які перебувають у складних життєвих обставинах і потребують надання їм однотипних соціальних послуг;

— державний стандарт соціальної послуги - визначені нормативно-правовим актом центрального органу виконавчої влади у сфері соціальної політики зміст та обсяг, норми і нормативи, умови та порядок надання соціальної послуги, показники її якості;

— показники якості соціальних послуг - сукупність показників, які використовуються для оцінювання діяльності суб'єктів, що надають соціальні послуги, які ґрунтуються на позитивній результативності

соціальних послуг відносно її одержувачів і ступеня задоволення їх потреби в цих послугах;

— соціальне замовлення - засіб регулювання діяльності у сфері надання соціальних послуг шляхом залучення на договірній основі суб'єктів господарювання для задоволення потреб у соціальних послугах, визначених місцевими органами виконавчої влади та органами місцевого самоврядування.

Стаття 2. Основні засади надання соціальних послуг. Основними засадами надання соціальних послуг є:

— сприяння особам, що перебувають у складних життєвих обставинах, які вони не в змозі подолати за допомогою наявних засобів і можливостей;

— попередження виникнення складних життєвих обставин;

— створення умов для самостійного розв'язання життєвих проблем, що виникають.

Стаття 3. Основні принципи надання соціальних послуг. Надання соціальних послуг ґрунтується на принципах:

— адресності та індивідуального підходу;

— доступності та відкритості;

— добровільності вибору отримання чи відмови від надання соціальних послуг;

— гуманності;

— комплексності;

— максимальної ефективності використання бюджетних та позабюджетних коштів суб'єктами, що надають соціальні послуги;

— законності;

— соціальної справедливості;

— забезпечення конфіденційності суб'єктами, що надають соціальні послуги;

— дотримання суб'єктами, що надають соціальні послуги, державних стандартів соціальних послуг, етичних норм і правил.

Стаття 4. Законодавство про соціальні послуги. Законодавство України про соціальні послуги ґрунтується на Конституції України і складається з цього Закону, інших нормативно-правових актів та міжнародних договорів України.

У разі якщо міжнародними договорами України встановлено більш високі вимоги до надання соціальних послуг, ніж ті, що передбачені законодавством України, застосовуються правила міжнародного договору.

Розділ II

ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ПРАВ ГРОМАДЯН, ЯКІ ПЕРЕБУВАЮТЬ У СКЛАДНИХ ЖИТТЄВИХ ОБСТАВИНАХ ТА ПОТРЕБУЮТЬ СТОРОННЬОЇ ДОПОМОГИ, НА СОЦІАЛЬНІ ПОСЛУГИ

Стаття 5. Види соціальних послуг та форми їх надання. Основними формами надання соціальних послуг є матеріальна допомога та соціальне обслуговування.

Матеріальна допомога надається особам, що знаходяться у складній життєвій ситуації, у вигляді грошової або натуральної допомоги: продуктів харчування, засобів санітарії і особистої гігієни, засобів догляду за дітьми, одягу, взуття та інших предметів першої необхідності, палива, а також технічних і допоміжних засобів реабілітації.

Соціальне обслуговування здійснюється:

- за місцем проживання особи (вдома);
- за місцем проживання (перебування) дитини у сім'ях громадян, які відповідно до договору надають послуги щодо утримання та виховання дитини (прийомні сім'ї, дитячі будинки сімейного типу, сім'ї патронатних вихователів);
- у стаціонарних інтернатних установах та закладах;
- у реабілітаційних установах та закладах;
- в установах та закладах денного перебування;

— в установах та закладах тимчасового або постійного перебування;

— у територіальних центрах надання соціальних послуг;

— в інших закладах соціальної підтримки (догляду).

Відповідно до цього Закону можуть надаватися такі види соціальних послуг:

1. соціально-побутові послуги - забезпечення продуктами харчування, м'яким та твердим інвентарем, гарячим харчуванням, транспортними послугами, засобами малої механізації, здійснення соціально-побутового патронажу, соціально-побутової адаптації, виклик лікаря, придбання та доставка медикаментів тощо;

2. психологічні послуги - надання консультацій з питань психічного здоров'я та поліпшення взаємин з оточуючим соціальним середовищем, застосування психодіагностики, спрямованої на вивчення соціально-психологічних характеристик особистості, з метою її психологічної корекції або психологічної реабілітації, надання методичних порад;

3. соціально-педагогічні послуги - виявлення та сприяння розвитку різнобічних інтересів і потреб осіб, які перебувають у складних життєвих обставинах, організація індивідуального навчального, виховного та корекційного процесів, дозвілля, спортивно-оздоровчої, технічної та художньої діяльності тощо, а також залучення до роботи різноманітних закладів, громадських організацій, заінтересованих осіб;

4. соціально-медичні послуги - консультації щодо запобігання виникненню та розвитку можливих органічних розладів особи, збереження, підтримка та охорона її здоров'я, здійснення профілактичних, лікувально-оздоровчих заходів, працетерапія;

5. соціально-економічні послуги - задоволення матеріальних інтересів і потреб осіб, які перебувають у складних життєвих обставинах,

що реалізуються у формі надання натуральної чи грошової допомоги, а також допомоги у вигляді одноразових компенсацій;

6. юридичні послуги - надання консультацій з питань чинного законодавства, здійснення захисту прав та інтересів осіб, які перебувають у складних життєвих обставинах, сприяння застосуванню державного примусу і реалізації юридичної відповідальності осіб, що вдаються до протиправних дій щодо цієї особи (оформлення правових документів, захист прав та інтересів особи, інша правова допомога тощо);

7. послуги з працевлаштування - пошук підходящої роботи, сприяння у працевлаштуванні та соціальне супроводження працевлаштованої особи;

8. інформаційні послуги - надання інформації, необхідної для вирішення складної життєвої ситуації (довідкові послуги); розповсюдження просвітницьких та культурно-освітніх знань (просвітницькі послуги); поширення об'єктивної інформації про споживчі властивості та види соціальних послуг, формування певних уявлень і ставлення суспільства до соціальних проблем (рекламно-пропагандистські послуги);

9. інші соціальні послуги.

Суб'єкти, що надають соціальні послуги, можуть їх надавати в інших формах, не передбачених цією статтею, але визначених Кабінетом Міністрів України в переліку платних соціальних послуг.

Перелік та порядок надання соціальних послуг за видами загальнообов'язкового державного соціального страхування регулюються законодавством про загальнообов'язкове державне соціальне страхування.

Стаття 6. Право на отримання соціальних послуг. Право на отримання соціальних послуг мають громадяни України, а також іноземці та особи без громадянства, які проживають в Україні на законних підставах та перебувають у складних життєвих обставинах, у тому числі

особи, на яких поширюється дія Закону України «Про біженців та осіб, які потребують додаткового або тимчасового захисту».

Розділ III

ОРГАНІЗАЦІЯ ДІЯЛЬНОСТІ З НАДАННЯ СОЦІАЛЬНИХ ПОСЛУГ

Стаття 7. Порядок надання соціальних послуг. Суб'єкти, що надають соціальні послуги, здійснюють свою діяльність відповідно до статутних документів, цивільно-правових договорів (для фізичних осіб - підприємців), в яких визначено перелік соціальних послуг, категорії осіб, яким вони надаються, за наявності відповідної підготовки їх працівників, з дотриманням державних стандартів соціальних послуг, етичних, правових норм і принципів надання соціальних послуг. Критерії діяльності суб'єктів, що надають соціальні послуги, встановлюються Кабінетом Міністрів України.

Суб'єкти, що надають соціальні послуги, на договірних засадах можуть залучати для виконання цієї роботи інші підприємства, установи, організації, фізичних осіб, зокрема волонтерів.

Перелік соціальних послуг затверджується центральним органом виконавчої влади у сфері соціальної політики.

Соціальні послуги можуть надаватися як за плату, так і безоплатно.

Соціальні послуги державними та комунальними суб'єктами, а також іншими суб'єктами, що надають соціальні послуги із залученням бюджетних коштів, в обсягах, визначених державними стандартами соціальних послуг, безоплатно надаються:

— громадянам, які не здатні до самообслуговування у зв'язку з похилим віком, хворобою, інвалідністю і не мають рідних, які повинні забезпечити їм догляд і допомогу;

— громадянам, які перебувають у складних життєвих обставинах у зв'язку з безробіттям і зареєстровані в державній службі зайнятості як такі, що шукають роботу, бездомністю, стихійним лихом, катастрофами,

особам, яких визнано біженцями або особами, які потребують додаткового захисту, якщо середньомісячний дохід цих осіб нижчий, ніж встановлений прожитковий мінімум;

— дітям та молоді, які знаходяться у складній життєвій ситуації у зв'язку з інвалідністю, хворобою, сирітством, безпритульністю, малозабезпеченістю, конфліктами і жорстоким ставленням у сім'ї.

Особам, крім зазначених у частині п'ятій цієї статті, соціальні послуги в обсягах, визначених державними стандартами, можуть надаватися із встановленням диференційованої плати залежно від доходу таких осіб у порядку, визначеному Кабінетом Міністрів України.

Соціальні послуги понад обсяги, визначені державними стандартами, надаються за плату. Порядок регулювання тарифів на соціальні послуги встановлюється Кабінетом Міністрів України.

Фізичним особам, які надають соціальні послуги, призначаються і виплачуються компенсаційні виплати в порядку та розмірах, встановлених Кабінетом Міністрів України.

Стаття 9. Порядок і умови отримання соціальних послуг. Для отримання соціальних послуг, що надаються державними та комунальними суб'єктами, особа, яка їх потребує, має звернутися з письмовою заявою до місцевого органу виконавчої влади або органу місцевого самоврядування.

Для отримання соціальних послуг, що надаються недержавними суб'єктами, особа, яка їх потребує, звертається до відповідного суб'єкта, що їх надає.

У разі якщо особа, яка потребує соціальних послуг, за віком або станом здоров'я неспроможна самостійно прийняти рішення про необхідність їх надання, таке рішення може прийняти опікун чи піклувальник, органи опіки та піклування відповідно до законодавства.

Стаття 10. Основні права отримувачів соціальних послуг. При одержанні соціальних послуг громадяни мають право на:

- поважливе і гуманне ставлення з боку суб'єктів, що надають соціальні послуги;
- вибір установи та закладу, а також форми соціального обслуговування;
- інформацію щодо своїх прав, обов'язків та умов надання соціальних послуг;
- згоду на соціальні послуги;
- відмову від соціальних послуг;
- конфіденційність інформації особистого характеру, що стала відомою суб'єкту, який надає соціальні послуги;
- захист своїх прав і законних інтересів, у тому числі в судовому порядку.

Стаття 11. Основні права та обов'язки осіб, що надають соціальні послуги. Особи, що надають соціальні послуги, мають право на:

- профілактичний огляд і обстеження при прийнятті на роботу та диспансерний нагляд за рахунок роботодавця;
- захист професійної честі, гідності та ділової репутації, у тому числі в судовому порядку;
- підвищення кваліфікації у встановленому порядку за рахунок роботодавця;
- забезпечення спеціальним одягом, взуттям та інвентарем, велосипедами і проїзними квитками або виплату грошової компенсації за їх придбання;
- при виконанні службових обов'язків першочергове обслуговування на підприємствах, в установах, організаціях, зокрема підприємствах зв'язку, технічного обслуговування і ремонту транспортних засобів, служби побуту, торгівлі, громадського харчування, житлово-комунального господарства, міжміського транспорту.

Особи, що надають соціальні послуги, зобов'язані:

- сумлінно надавати соціальні послуги особам, які перебувають у складній життєвій ситуації;
- керуватися у своїй діяльності основними принципами надання соціальних послуг;
- поважати гідність громадян;
- не допускати негуманних і дискримінаційних дій щодо громадян, які одержують соціальні послуги;
- надавати особам, які обслуговуються, повну інформацію про зміст і види соціальних послуг;
- зберігати в таємниці інформацію, отриману в процесі виконання своїх обов'язків, а також ту інформацію, яка може бути використана проти особи, що обслуговується.

Стаття 12. Структура сфери надання соціальних послуг та управління нею. Сфера надання соціальних послуг заснована на використанні та розвитку всіх форм власності і складається з державного та недержавного секторів.

До державного сектору входять суб'єкти, що надають соціальні послуги і знаходяться в державній власності, управління якими здійснюється центральними органами виконавчої влади.

Комунальний сектор включає установи та заклади комунальної власності, які надають соціальні послуги і знаходяться в підпорядкуванні органів місцевого самоврядування.

Управління державним та комунальним секторами здійснюється відповідними органами виконавчої влади та органами місцевого самоврядування.

До недержавного сектору також відносяться громадські, благодійні, релігійні організації та фізичні особи, діяльність яких пов'язана з наданням соціальних послуг. Управління сектором здійснюється в порядку, визначеному законодавством та відповідними статутами.

Державні та комунальні заклади і установи, що надають соціальні послуги, не підлягають приватизації і не можуть бути перепрофільовані на інші види діяльності.

Порядок створення, діяльності, реорганізації та ліквідації установ і закладів, що надають соціальні послуги незалежно від форм власності, визначається законодавством України.

Науково-методичне забезпечення сфери надання соціальних послуг здійснюється органами державного управління.

Стаття 13. Співробітництво під час організації надання соціальних послуг. Центральні та місцеві органи виконавчої влади, органи місцевого самоврядування під час організації надання соціальних послуг співробітничать між собою, а також із суб'єктами, які надають соціальні послуги, іншими юридичними та фізичними особами.

Місцеві органи виконавчої влади, органи місцевого самоврядування шляхом збирання, узагальнення та аналізу інформації про становище і життєві обставини особи або соціальної групи, оцінки впливу послуг на процес подолання складних життєвих обставин визначають потреби у соціальних послугах, їх видах і обсягах та забезпечують їх надання, у тому числі шляхом соціального замовлення, за рахунок коштів, передбачених цим Законом для фінансування соціальних послуг.

У разі залучення бюджетних коштів до фінансування соціальних послуг, які надаються в установленому порядку недержавними суб'єктами чи фізичними особами, місцеві органи виконавчої влади, органи місцевого самоврядування на конкурсній основі укладають із суб'єктами, що надають соціальні послуги, договір щодо умов фінансування та вимог до обсягу, порядку і якості надання соціальних послуг.

Правила організації та проведення конкурсу на залучення бюджетних коштів для надання соціальних послуг встановлюються Кабінетом Міністрів України.

Місцеві органи виконавчої влади, органи місцевого самоврядування, що уклали договір щодо залучення бюджетних коштів до фінансування соціальних послуг з недержавними суб'єктами, які перемогли у конкурсі, здійснюють контроль за цільовим використанням бюджетних коштів та якістю надання послуг.

Стаття 14. Фінансування соціальних послуг. Фінансування соціальних послуг здійснюється за рахунок коштів державного та місцевих бюджетів, спеціальних фондів, коштів підприємств, установ та організацій, плати за соціальні послуги, коштів благодійної допомоги (пожертвувань), коштів одержувачів соціальних послуг та інших джерел, передбачених законодавством.

У місцевих бюджетах повинні плануватися кошти, необхідні для фінансування соціальних послуг.

У державному та місцевих бюджетах повинні передбачатися кошти для фінансування цільових програм надання соціальних послуг.

Фінансування територіальних програм розвитку соціальних послуг здійснюється за рахунок виділених місцевому бюджету цільових субвенцій чи шляхом кооперування коштів місцевих бюджетів на реалізацію спільних проектів.

Стаття 15. Обмеження права на соціальні послуги. У разі якщо особа, що отримує соціальні послуги, без поважних причин не виконує вимоги їх одержання, суб'єкт, що надає соціальні послуги, вносить такій особі письмове попередження про можливість відмови від надання соціальних послуг або обмеження у їх наданні.

У разі якщо особа отримує соціальні послуги та письмово попереджена про можливість відмови від надання соціальних послуг або обмеження у їх наданні, але продовжує не виконувати вимоги їх одержання, відповідний суб'єкт, що надає соціальні послуги, може в односторонньому порядку обмежити або припинити надання соціальних

послуг такій особі, про що письмово інформується зазначена особа та місцевий орган виконавчої влади чи орган місцевого самоврядування.

Обмеження в отриманні одного виду соціальних послуг не може бути підставою для обмеження в наданні іншого виду соціальних послуг.

Розділ IV

ПРОФЕСІЙНА ДІЯЛЬНІСТЬ У СФЕРІ НАДАННЯ СОЦІАЛЬНИХ ПОСЛУГ

Стаття 17. Кадрове забезпечення надання соціальних послуг. Надання соціальних послуг здійснюють соціальні працівники, інші фахівці, соціальні робітники.

Кваліфікаційні вимоги до соціальних працівників, інших фахівців, які надають соціальні послуги, порядок їх атестації визначають відповідні центральні органи виконавчої влади.

Підвищення кваліфікації соціальних працівників, інших фахівців проводять навчальні заклади (у тому числі заклади післядипломної освіти), що мають відповідну ліцензію, видану в установленому порядку. До підвищення кваліфікації соціальних працівників зазначені заклади можуть залучати громадські організації, їх підприємства, установи та організації, які мають досвід роботи з відповідними категоріями осіб та соціальними групами.

До надання соціальних послуг можуть залучатися волонтери, діяльність яких регулюється законом.

Стаття 18. Організація, координація роботи та контроль за наданням соціальних послуг. Центральні та місцеві органи виконавчої влади та органи місцевого самоврядування в межах своїх повноважень організують роботу з надання відповідних соціальних послуг та здійснюють контроль за діяльністю суб'єктів, що надають соціальні послуги.

Контроль за цільовим використанням бюджетних коштів, спрямованих на фінансування соціальних послуг, здійснюється

відповідними центральними та місцевими органами виконавчої влади, органами місцевого самоврядування, а також органами з питань фінансового контролю відповідно до їх повноважень.

Розділ V

ВІДПОВІДАЛЬНІСТЬ ЗА ПОРУШЕННЯ ЗАКОНОДАВСТВА ПРО СОЦІАЛЬНІ ПОСЛУГИ

Стаття 19. Оскарження рішення про відмову в наданні, зменшення обсягу або припинення надання соціальних послуг. Рішення про відмову в наданні, обмеження обсягу або припинення надання соціальних послуг державними і комунальними суб'єктами може бути оскаржено до центрального чи місцевого органу виконавчої влади або органу місцевого самоврядування, який видав дозвіл на надання соціальних послуг (для недержавних суб'єктів, що надають соціальні послуги, - до органу, який видав дозвіл на надання соціальних послуг), або суду.

Стаття 20. Відповідальність за порушення законодавства про соціальні послуги. Особи, винні у порушенні законодавства про соціальні послуги, несуть цивільно-правову, адміністративну або кримінальну відповідальність згідно з законами України.

Президент України

Л.

Кучма

м. Київ

19 червня 2003 року

№ 966-IV

Додаток Д

„Затверджую”

Ректор Житомирського
державного університету

ім. І. Франка

проф. Г.Є. Киричук

« ____ » _____ 2018 р.

ПОЛОЖЕННЯ

«Про студентську соціальну службу для молоді Житомирського державного університету імені Івана Франка»

1. Студентська соціальна служба для молоді є спеціалізованою службою (далі – СССМ), яка створюється ректоратом Житомирського державного університету імені Івана Франка спільно з Житомирським Обласним Центром Соціальних Служб для молоді (далі – ЦССМ).

2. СССМ у своїй діяльності керується чинним законодавством України, нормативно-правовою базою ЦССМ та цим Положенням.

3. Положення про СССМ розробляє та затверджує ректорат університету спільно з ЦССМ, на основі «Орієнтовного положення про студентську соціальну службу для молоді» Державного Центру ССМ.

IV. Мета діяльності СССМ в університеті:

- реалізація державної молодіжної політики;
- надання соціальних послуг та соціальної допомоги студентам, студентським сім'ям;
- розв'язання соціальних проблем та поліпшення становища студентства;
- спрямування діяльності на соціальну адаптацію студентської молоді, здійснення соціальної профілактики, соціального патронажу, соціального обслуговування, соціальної реабілітації студентської молоді;
- розвиток інтелектуальних та творчих здібностей студентської молоді та забезпечення потреб особистості у творчій самореалізації.

V. Основні завдання СССМ.

1. Реалізація державних молодіжних програм у сфері соціальної роботи зі студентською молоддю.

2. Розробка та реалізація профілактичних і реабілітаційних заходів подолання негативних явищ у студентському середовищі,

гуманізація взаємин учасників навчального процесу, підвищення рівня психологічної культури.

3. Здійснення системи заходів соціальної допомоги та послуг студентам-сиротам, інвалідам, студентським сім'ям, а також тим, що потрапили у кризові ситуації.

4. Розробка науково-методичних та інформаційно-правових матеріалів для забезпечення роботи студентських соціальних служб для молоді.

VI. Напрямки соціальної роботи СССМ.

— Реалізація в університеті заходів соціального становлення та соціальної підтримки студентської молоді.

— Запровадження інноваційних технологій, форм і методів соціальної роботи з різними категоріями студентської молоді.

— Розробка пропозицій з питань удосконалення роботи професорсько-викладацького складу зі студентською молоддю.

— Співпраця з місцевими центрами соціальних служб для молоді, адміністрацією навчальних закладів, органами виконавчої влади, підприємствами, установами та організаціями різних форм власності, громадськими організаціями, фізичними особами.

— Проведення наукових, соціально-психологічних, психолого-педагогічних досліджень соціально-економічного становища, ціннісних орієнтацій, життєвих планів студентів, підготовленості їх до життя в соціумі. Використання результатів досліджень у практиці соціальної роботи.

— Створення творчих колективів з метою розробки методичних рекомендацій та методичного забезпечення роботи університету з питань соціальної підтримки молоді.

— Організація науково-практичних конференцій та семінарів, нарад з питань профілактики, допомоги, реабілітації та надання соціальних послуг молоді, студентським сім'ям.

— Апробація, рецензування, підготовка рекомендацій щодо практичного застосування нових методичних, статистичних, екологічних, інформаційних матеріалів та пропозицій ректорату університету й соціальним службам щодо розв'язання проблем соціальної роботи.

— Створення інформаційного банку даних основних завдань та напрямків діяльності Студентської соціальної служби для молоді.

— Замовлення та впровадження у життя наукових досліджень у сфері соціальної роботи зі студентською молоддю.

— Організація роботи волонтерів з числа викладачів та студентів університету.

— Створення при СССМ мережі клубів для розвитку інтелектуальних та творчих здібностей студентської молоді.

— Сприяння працевлаштуванню та вторинній зайнятості студентської молоді.

VII. Права СССМ.

1. Вносити пропозиції ректорату, органам виконавчої влади та освіти з питань удосконалення і розвитку соціальної роботи зі студентською молоддю.

2. Укладати договори та угоди з установами й організаціями, в тому числі зарубіжними, на виконання робіт, що сприяють ефективній діяльності служб.

3. Надавати в установленому порядку установам, організаціям, навчальним закладам платні послуги за договорами та угодами.

4. Проводити в установах й організаціях соціально-педагогічні та соціально-психологічні дослідження, анкетування, опитування за договорами та угодами.

5. Одержувати від підприємств, установ, організацій, незалежно від форм власності, необхідну інформацію з питань, що належать до компетенції СССМ.

б. Звертатися з клопотанням до ректорату, соціальних служб для молоді, органів виконавчої влади про надання разової матеріальної допомоги (речової або грошової) студентам, які її потребують.

ІХ. Мінімальні нормативи матеріально-технічного забезпечення СССМ:

Мінімальні нормативи матеріально-технічного забезпечення СССМ: приміщення для проведення індивідуальної та групової роботи; меблі (стіл, стільці, шафи тощо); оргтехніка (комп'ютер, принтер, сканер); аудіо- та відеотехніка для проведення групових занять; засоби зв'язку; інформаційно-методичне забезпечення (стенди, методична література, соціальна реклама тощо).

Х. Критерії оцінки діяльності СССМ:

Критерії оцінки діяльності СССМ: кількість звернень за консультативною допомогою; кількість волонтерів, які працюють за програмою, рівень їхньої підготовки, оволодіння професійно необхідними вміннями; висвітлення досвіду та результатів розробленої системи роботи серед широких кіл громадськості та у засобах масової інформації; наявність інформаційних та методичних матеріалів; стан матеріально-технічного забезпечення служби.

ХІ. У своїй діяльності СССМ керується принципами гуманізму, етичності, довіри, гідності, поваги до людини, сприяють саморозвитку і самореалізації особистості, забезпечує законність та пріоритет її прав.

ХІІ. Студентська соціальна служба для молоді систематично використовує широкий спектр форм, методів, засобів роботи для вирішення проблем соціальної сфери.

ХІІІ. Соціальна робота з студентською молоддю проводиться безкоштовно.

ХІV. Управління СССМ.

1. Координує діяльність СССМ штатний працівник ЦССМ.

2. Керівник СССМ призначається і звільняється з посади ректором університету.

3. Керівник СССМ: здійснює керівництво роботою служби; залучає спеціалістів до консультативної роботи в СССМ; забезпечує зв'язок між місцевим центром соціальних служб й університетом, готує інформаційні матеріали; організовує на базі СССМ семінари, лекції-тренінги, диспути, круглі столи, навчання спеціалістів та волонтерів тощо; планує та звітується за роботу СССМ.

4. Для забезпечення організації науково-методичної роботи та психологічного консультування в СССМ повинні бути посади заступника з науково-методичної роботи та психолога. Крім того, з метою виконання різноманітних видів соціальних послуг до роботи служби залучаються викладачі навчального закладу, що враховується у загальний обсяг навчального навантаження.

5. Фах залучених працівників визначається відповідно від потреб клієнтів, а їхня кількість згідно з нормативом – один соціальний працівник на п'ятнадцять клієнтів.

XV. Фінансування СССМ.

1. Діяльність СССМ фінансується з коштів навчального закладу, спонсорських та благодійних внесків, інших джерел, що не суперечать чинному законодавству.

2. Витрати на заробітну плату (з нарахуванням) залучених працівників служби здійснюється на підставі трудової угоди.

Додаток Е

ЗАТВЕРДЖЕНО
постановою Кабінету Міністрів України
від 29 грудня 2009 р.
№ 1417

ТИПОВЕ ПОЛОЖЕННЯ
про територіальний центр соціального

обслуговування (надання соціальних послуг)

1. Територіальний центр соціального обслуговування (надання соціальних послуг) (далі — територіальний центр) є бюджетною установою, рішення щодо утворення, ліквідації або реорганізації якої приймає місцевий орган виконавчої влади або орган місцевого самоврядування.

Територіальний центр утворюється для здійснення соціального обслуговування та надання соціальних послуг громадянам, які перебувають у складних життєвих обставинах і потребують сторонньої допомоги, за місцем проживання, в умовах стаціонарного, тимчасового або денного перебування.

2. Територіальний центр у своїй діяльності керується Конституцією та законами України, указами Президента України та постановами Верховної Ради України, прийнятими відповідно до Конституції та законів України, актами Кабінету Міністрів України, наказами Мінпраці, актами інших центральних і місцевих органів виконавчої влади та органів місцевого самоврядування, а також положенням про територіальний центр, розробленим відповідно до цього Типового положення.

3. Територіальний центр провадить свою діяльність на принципах адресності та індивідуального підходу, доступності та відкритості, добровільного вибору отримання чи відмови від надання соціальних послуг, гуманності, комплексності, максимальної ефективності використання бюджетних та позабюджетних коштів, законності, соціальної справедливості, забезпечення конфіденційності, дотримання стандартів якості, відповідальності за дотримання етичних і правових норм.

4. На соціальне обслуговування (надання соціальних послуг) в територіальному центрі мають право:

— громадяни похилого віку, інваліди (які досягли 18-річного віку), хворі (з числа осіб працездатного віку на період до встановлення їм

групи інвалідності, але не більш як чотири місяці), які не здатні до самообслуговування і потребують постійної сторонньої допомоги, визнані такими в порядку, затвердженому МОЗ;

— громадяни, які перебувають у складній життєвій ситуації у зв'язку з безробіттям і зареєстровані в державній службі зайнятості як такі, що шукають роботу, стихійним лихом, катастрофою (і мають на своєму утриманні неповнолітніх дітей, дітей-інвалідів, осіб похилого віку, інвалідів), якщо середньомісячний сукупний дохід їх сімей за останні шість календарних місяців, що передують місяцю звернення, нижчий ніж встановлений законом прожитковий мінімум для осіб, які втратили працездатність.

5. Територіальний центр утворюється за наявності необхідної матеріально-технічної бази, зокрема приміщень, що відповідають будівельним, технічним, санітарно-гігієнічним нормам, вимогам пожежної безпеки та іншим нормам відповідно до законодавства.

6. Положення про територіальний центр, його структура за пропозицією районного, міського, районного в містах управління праці та соціального захисту населення, погодженою відповідно з Міністерством праці та соціальної політики Автономної Республіки Крим, головним управлінням праці та соціального захисту населення обласної, Київської та Севастопольської міських держадміністрацій, затверджується місцевим органом виконавчої влади або органом місцевого самоврядування, який його утворив.

Кошторис, штатний розпис територіального центру затверджує керівник органу, що його утворив.

7. Методичне забезпечення діяльності територіального центру здійснює Мінпраці, контроль за забезпеченням його діяльності — в установленому порядку Міністерство праці та соціальної політики Автономної Республіки Крим, головне управління праці та соціального захисту населення обласної, Київської та Севастопольської міських

держадміністрацій, координацію та організаційно-методичне забезпечення — районні, міські, районні в містах управління праці та соціального захисту населення.

Для забезпечення реалізації соціальної політики щодо соціального обслуговування (надання соціальних послуг) територіальний центр взаємодіє із структурними підрозділами органу виконавчої влади або органу місцевого самоврядування, підприємствами, установами та організаціями всіх форм власності.

8. Основними завданнями територіального центру є:

— виявлення громадян, зазначених у пункті 4 цього Типового положення, формування електронної бази даних таких громадян, визначення (оцінювання) їх індивідуальних потреб у соціальному обслуговуванні (наданні соціальних послуг);

— забезпечення якісного соціального обслуговування (надання соціальних послуг);

— установа зв'язків з підприємствами, установами та організаціями всіх форм власності, фізичними особами, родичами громадян, яких обслуговують територіальні центри, з метою сприяння в здійсненні соціального обслуговування (наданні соціальних послуг) громадянам, зазначеним у пункті 4 цього Типового положення.

9. У територіальному центрі можуть утворюватися такі структурні підрозділи:

1) відділення (не менш як два різного спрямування):

— соціальної допомоги вдома;

— соціально-побутової адаптації;

— соціально-медичних послуг;

— стаціонарне для постійного або тимчасового проживання;

— організації надання адресної натуральної та грошової допомоги;

2) інші підрозділи, діяльність яких спрямована на здійснення соціального обслуговування (надання соціальних послуг) громадянам, зазначеним у пункті 4 цього Типового положення.

10. Територіальний центр очолює директор, який призначається на посаду та звільняється з посади в установленому порядку місцевим органом виконавчої влади або органом місцевого самоврядування за пропозицією районного, міського, районного в містах управління праці та соціального захисту населення, погодженою відповідно з Міністерством праці та соціальної політики Автономної Республіки Крим, головним управлінням праці та соціального захисту населення обласної, Київської та Севастопольської міських держадміністрацій.

Посаду директора територіального центру може займати особа, яка має вищу освіту (магістр, спеціаліст) відповідного напрямку підготовки і стаж роботи на керівній посаді не менш як п'ять років.

11. Директор територіального центру:

1) організовує роботу територіального центру, несе персональну відповідальність за виконання покладених на центр завдань, визначає ступінь відповідальності працівників;

2) затверджує посадові обов'язки заступників директора і керівників структурних підрозділів та інших працівників територіального центру;

3) координує діяльність структурних підрозділів територіального центру;

4) подає органу, що утворив територіальний центр, пропозиції щодо штатного розпису, кошторису витрат центру;

5) укладає договори, діє від імені територіального центру і представляє його інтереси;

6) розпоряджається коштами територіального центру в межах затвердженого кошторису витрат та відповідно до їх цільового призначення, в тому числі на оплату:

— проведення щорічного профілактичного медичного огляду соціальних працівників та соціальних робітників територіального центру, які безпосередньо надають соціальні послуги;

— придбання для соціальних працівників та соціальних робітників спецодягу, взуття, велосипедів, проїзних квитків (або грошової компенсації за їх придбання);

— придбання для оснащення структурних підрозділів територіального центру автотранспорту, засобів пересування, спеціальних засобів для догляду і самообслуговування;

— підвищення кваліфікації осіб, які надають соціальні послуги;

7) призначає в установленому порядку на посаду і звільняє з посади працівників територіального центру;

8) видає у межах своєї компетенції накази (в тому числі щодо здійснення (припинення) обслуговування громадян), організовує і контролює їх виконання;

9) розробляє і подає на затвердження місцевому органу виконавчої влади або органу місцевого самоврядування проект положення про територіальний центр;

10) затверджує положення про структурні підрозділи територіального центру.

12. Територіальний центр утримується за рахунок коштів, які відповідно до Бюджетного кодексу України виділяються з місцевих бюджетів на соціальний захист населення та враховуються під час визначення обсягу міжбюджетних трансфертів між державним бюджетом та місцевими бюджетами, інших надходжень, у тому числі від діяльності його структурних підрозділів, від надання платних соціальних послуг, а також благодійних коштів громадян, підприємств, установ та організацій.

13. Гранична чисельність і фонд оплати праці працівників територіального центру затверджуються місцевим органом виконавчої влади або органом місцевого самоврядування, що його утворив.

Умови оплати праці працівників територіального центру та штатна чисельність визначаються відповідно до законодавства з питань оплати праці, норм часу, чисельності та типового штатного нормативу чисельності працівників територіального центру, що затверджуються наказами Мінпраці.

14. Для соціального обслуговування (надання соціальних послуг) територіальний центр має право залучати на договірних засадах інші підприємства, установи, організації та фізичних осіб, зокрема волонтерів.

15. Територіальний центр має право в установленому порядку отримувати гуманітарну та благодійну допомогу, в тому числі із-за кордону, яка використовується для надання допомоги громадянам, зазначеним у пункті 4 цього Типового положення, та поліпшення матеріально-технічної бази територіального центру.

16. Перевірка роботи та контроль за організацією діяльності, пов'язаної із соціальним обслуговуванням (наданням соціальних послуг), структурних підрозділів територіального центру, ревізія фінансово-господарської діяльності центру проводяться відповідно до законодавства України.

17. Територіальний центр є юридичною особою, має самостійний баланс, рахунки в органах Державного казначейства, печатку із своїм найменуванням, штампи та бланки.

Додаток Є

ЗАТВЕРДЖЕНО

Наказ Міністерства праці та соціальної політики України
10.06.2010 N 135

ДОГОВІР

**про соціальне обслуговування (надання соціальних послуг)
відділенням соціальної допомоги вдома одинокого (проживаючого
самотньо) громадянина**

_____ (повна назва організації)
_____ (далі - територіальний центр) в особі

_____ (посада, прізвище, ім'я, по батькові) _____ який
діє на підставі Положення про територіальний центр соціального
обслуговування (надання соціальних послуг) (далі - Положення про
територіальний центр), з одного боку, та громадянин(ка)

_____ (прізвище, ім'я, по батькові) який зареєстрований(а) та проживає за
адресою

_____,
з іншого боку, уклали цей договір про нижчевикладене.

1.Предмет договору

Територіальний центр приймає на обслуговування у відділення
соціальної допомоги вдома (далі - відділення)
громадянина(ку) _____

_____ (прізвище, ім'я, по батькові) на підставі особистої заяви, медичного
висновку про здатність до самообслуговування та потребу в сторонній
допомозі (далі - медичний висновок), карти індивідуальних потреб
громадянина у соціальному обслуговуванні (наданні соціальних послуг)
(далі - карта індивідуальних потреб), акта обстеження матеріально-
побутових умов громадянина (складається за згоди), довідки про склад
сім'ї (за формою N 3) та надає соціальні послуги, визначені цим договором.

2. Обов'язки та права територіального центру

2.1. Територіальний центр надає соціальні послуги безкоштовно або на платній основі (необхідне підкреслити).

2.2. Територіальний центр відповідно до заяви, медичного висновку, карти індивідуальних потреб та Положення про територіальний центр і Положення про відділення соціальної допомоги вдома (далі - Положення про відділення) зобов'язується здійснювати соціально-побутове обслуговування громадянина(ки) _____ та надавати йому /їй/ безкоштовно такі соціальні послуги:

№ з/п	Найменування соціальної послуги	Періодичність надання послуги на місяць	Кількість послуг на місяць
1	2	3	4

Кількість відвідувань обслуговуваного _____ раз на тиждень.

2.3. Територіальний центр зобов'язується на підставі заяви, медичного висновку, карти визначення (оцінювання) індивідуальних потреб та відповідно до Положення про територіальний центр і Положення про відділення здійснювати соціально-побутове обслуговування громадянина(ки) _____ та надавати йому /їй/ на платній основі такі соціальні послуги:

№ з/п	Найменування соціальної послуги	Періодичність надання послуги на місяць	Кількість послуг на місяць	Вартість однієї послуги	Сума за надані послуги протягом місяця
1	2	3	4	5	6

Кількість відвідувань обслуговуваного _____ раз на тиждень.

Оплата за виконані платні послуги проводиться щомісячно від дати набрання чинності цим договором протягом 5 днів після виставлення територіальним центром рахунка згідно з діючими тарифами на них, які затверджені в установленому порядку (у разі надання платних послуг). Вид розрахунку (вказати) _____.

2.4. Працівники територіального центру зобов'язуються ввічливо та коректно ставитися до громадян під час здійснення своїх посадових обов'язків, зберігати в таємниці конфіденційну інформацію, отриману в процесі виконання службових обов'язків.

2.5. Умови надання послуг громадянину, прийнятому на обслуговування, мають бути переглянуті у разі зміни стану здоров'я на підставі поновленого висновку закладу охорони здоров'я (погіршення або покращення рухової активності, здатності до самообслуговування).

2.6. У разі приховування відомостей про родичів або інших осіб, які зобов'язані за законом забезпечити громадянину догляд та допомогу, територіальним центром з обслуговуваного може бути стягнуто кошти (в тому числі в судовому порядку) в сумі, витраченій за весь період обслуговування (у разі обслуговування безкоштовно).

3. Обов'язки та права громадянина

3.1. Громадянин зобов'язаний ввічливо і коректно ставитися до працівників територіального центру під час здійснення останніми своїх посадових обов'язків.

3.2. Громадянин зобов'язаний письмово надавати інформацію територіальному центру про зміну місця проживання тимчасово або постійно та про інші зміни (одруження, укладення договору довічного утримання (догляду), появу родичів, які відповідно до чинного законодавства зобов'язані забезпечити йому догляд і допомогу, тощо).

3.3. У випадку платного обслуговування громадянин повинен своєчасно вносити плату на рахунок територіального центру відповідно до

встановлених тарифів щомісяця від дати набрання чинності цим договором.

3.4. Громадянин, якому видано у тимчасове користування технічні засоби реабілітації, інвентар, устаткування, побутову техніку, необхідні для організації їх соціального обслуговування, відповідає за їх стан і зберігання.

3.5. Громадянин має право на перегляд умов надання соціальних послуг та їх обсягу у разі зміни стану здоров'я на підставі поновленого медичного висновку (зміна групи рухової активності, здатності до самообслуговування тощо).

3.6. Громадянин має право звертатися до місцевих органів виконавчої влади та органів місцевого самоврядування або управління праці та соціального захисту населення, відповідальних за соціальне обслуговування та надання соціальних послуг, або до суду у разі порушення його прав чи умов договору у встановленому законодавством порядку.

3.7. Громадянин має право вимагати збереження конфіденційної інформації особистого характеру, що стала відомою особі, яка надає соціальні послуги.

3.8. Громадянин має право на згоду або відмову від соціального обслуговування та соціальних послуг.

4. Спірні питання

4.1. У разі виникнення непорозумінь між громадянином та працівниками відділення соціальної допомоги територіального центру спірні питання вирішує установа, якій воно підпорядковано (адреса _____, тел. _____).

4.2. У випадку, якщо одна із сторін за договором не виконує своїх зобов'язань, виконує їх неналежним чином або взагалі відмовляється від

виконання цих зобов'язань, вона відшкодовує іншій стороні завдані збитки у встановленому законодавством порядку.

4.3. У разі неможливості врегулювання відносин сторони мають право звернутись до суду.

5. Умови припинення дії договору

5.1. Поліпшення стану здоров'я, вихід із складних життєвих обставин, в результаті чого громадянин втрачає потребу в соціальному обслуговуванні (наданні соціальних послуг).

5.2. Виявлення у громадянина, якого безоплатно обслуговує територіальний центр, працездатних рідних (батьків, дітей, чоловіка, дружини) або осіб, які відповідно до законодавства повинні забезпечити йому догляд і допомогу, або осіб, з якими укладено договір довічного утримання (догляду).

5.3. Направлення громадянина до стаціонарного відділення територіального центру, будинку-інтернату для громадян похилого віку, пансіонату, психоневрологічного інтернату, будинку для ветеранів та інших закладів постійного проживання.

5.4. Зміни місця проживання.

5.5 Грубе, принизливе ставлення громадянина до обслуговуючого персоналу, соціальних працівників, соціальних робітників та інших працівників територіального центру і його структурних підрозділів.

5.6. Порухення громадського порядку (сварки, бійки тощо).

5.7. Систематичне перебування в стані алкогольного, наркотичного сп'яніння.

5.8. Виявлення медичних протипоказань для соціального обслуговування (надання соціальних послуг) територіальним центром.

5.9. Надання громадянину соціальних послуг фізичною особою, якій призначено грошову компенсацію у встановленому законодавством порядку.

5.10. Несвоєчасне внесення плати за отримані послуги більше ніж 2 місяці.

5.11. У разі смерті громадянина.

6. Інші умови договору

6.1. Цей договір укладається терміном на _____.

Договір набирає чинності з _____ і є чинним до _____.

6.2. Договір пролонгується щорічно, якщо не менше ніж за місяць до закінчення його дії сторони письмово не повідомили про намір щодо його припинення або про зміну стану здоров'я на підставі даних медичного висновку.

6.3. Цей договір складається у двох примірниках по одному для кожної із сторін, один з яких зберігається в особовій справі громадянина.

6.4. Всі виправлення за текстом цього договору мають юридичну силу лише у випадку, коли вони засвідчені підписами сторін у кожному окремому випадку.

6.5. Договір укладається після визначення (оцінювання) індивідуальних потреб у соціальних послугах та ознайомлення громадянина з умовами та порядком їх надання.

Місцезнаходження (місце проживання) та підписи сторін:

Договір пролонговано: на термін з «__» _____ 20__ року по «__» _____ 20__ року.

Підписи сторін:

(підпис директора) (прізвище, ініціали) (підпис) (прізвище, ініціали)

Директор Департаменту
у справах людей похилого віку

Додаток Ж

ЗАТВЕРДЖЕНО
Наказ Міністерства праці та соціальної політики України
10.06.2010 N 135

Карта
визначення (оцінювання) індивідуальних потреб громадянина у
соціальному обслуговуванні (наданні соціальних послуг)
I. Відомості про отримувача (користувача) соціальних послуг.

Прізвище, ім'я, по батькові _____

Дата народження _____

Місце проживання, телефон _____

Категорія: особа похилого віку; інвалід (вказати групу) _____; хворий; інша (вказати яка) _____.

II. Матеріальний стан (заповнюється за згодою отримувача
(користувача) соціальних послуг).

Види доходів (пенсія, державна соціальна допомога, інші джерела)	Розмір доходів
☐ пенсія за віком	
☐ пенсія по інвалідності	
☐ державна соціальна допомога на догляд за інвалідом або дитиною-інвалідом	

☐ пенсія по втраті годувальника	
☐ допомога по тимчасовій непрацездатності	
☐ допомога по безробіттю	
☐ інше (вказати)	

Наявність додаткових доходів (вказати) _____

Сукупний дохід за місяць _____

Середньомісячний сукупний дохід _____

III. Сім'я та оточення

Сімейний стан:

- одружений(а);
- удівець/удова;
- неодружений(а);
- розлучений(а).

Наявність працездатних рідних або осіб, які відповідно до законодавства повинні забезпечити йому (їй) догляд і допомогу (вказати) _____

_____ (прізвище, ім'я, по батькові, місце проживання)

- можливість скористатися допомогою рідних, сусідів, друзів:
- допомога рідних (у чому можуть допомогти) _____
- друзі (у чому можуть допомогти) _____
- сусіди (у чому можуть допомогти) _____

IV. Соціальне функціонування

Навички до самообслуговування:

Можливості отримувача (користувача)	Без допомоги	Чи має отримувач (користувач) допомогу	Якщо так, чи є достатньою ця допомога
1.Пересування по будинку			
2.Пересування за межами будинку			
3.Користування громадським транспортом			
4.Здатність до самообслуговування:			

V. Стан здоров'я

Фізичний (психічний) стан здоров'я (зі слів отримувача (користувача))

VI. Індивідуальні потреби в соціальних послугах

Потреби у лікуванні або процедурах (зі слів отримувача (користувача)) _____

Потреба _____ в _____ соціально-побутовій адаптації _____

Потреба у медичному та реабілітаційному обладнанні/допоміжних засобах _____

Назва обладнання та пристроїв	Використовується	Потребує ремонту, заміни	Потребує, але не має

палиця			
ходунки			
милиці			
інвалідне крісло колісне			
протез, ортез			
катетер			
памперси			
меблі для сидіння			
прилади для комунікації (мобільний телефон, диктофон тощо)			
зубні протези			
окуляри			
слуховий апарат			
лікарняне ліжко			
пристрої для лежачих (опори, брусся, поручні тощо)			
допоміжні			

засоби для особистої гігієни (крісла-стілець, сидіння на унітаз тощо)			
інше (вказати)			

Потреби у наданні соціальних послуг (соціальному обслуговуванню):

Види послуг, їх зміст та перелік	Рекомендації	Безоплатно	На платній основі
Соціально-побутові			
Психологічні			
Соціально-педагогічні			
Соціально-медичні			
Соціально-економічні			
Юридичні			
Інформаційні			
Інші (вказати)			

Потреби в інших послугах:

Види послуг, їх зміст	Безоплатно	На платній основі
------------------------------	-------------------	--------------------------

Підпис директора територіального центру _____

(прізвище, ініціали)

Примітка. Карта індивідуальних потреб у соціальному обслуговуванні (соціальних послугах) заповнюється на підставі даних опитування, спостереження та аналізу документів (медичного висновку про здатність до самообслуговування, довідки про склад сім'ї, довідки про доходи та ін.) (дані збираються за наявності згоди отримувача (користувача)).

VII. Висновки:

Підпис соціального працівника, що визначав індивідуальні потреби (здійснював оцінювання) _____

Директор Департаменту
у справах людей похилого віку
та соціальних послуг

С. Устименко

Додаток 3

ЗАТВЕРДЖЕНО

Наказ Міністерства праці та соціальної політики України

10.06.2010 № 135

Начальнику управління праці та
соціального захисту населення

(прізвище, ім'я, по батькові заявника)

Дата народження _____

Місце проживання _____

Номер телефону _____

Паспорт: серія _____ № _____

Виданий _____

Дата видачі _____

ЗАЯВА

Прошу прийняти мене на обслуговування
відділенням _____

(назва відділення)

територіального центру соціального обслуговування (надання соціальних послуг). Я одинока(ий), самотньо проживаюча(ий) (підкреслити). Працездатних рідних (батьків, дітей, дружини, чоловіка), осіб, які відповідно до законодавства повинні забезпечити мені догляд і допомогу, осіб, з якими укладено договір довічного утримання (догляду), не маю (маю). Соціальних послуг від фізичної особи відповідно до законодавства не отримую. Рідні проживають за адресою:

З умовами та порядком здійснення соціального обслуговування (надання соціальних послуг), припинення обслуговування, порядком, тарифами та розмірами оплати (у разі надання платних соціальних послуг) ознайомена(ий).

Погоджуюсь (не погоджуюсь) (потрібне підкреслити) на проведення обстеження моїх матеріально-побутових умов з метою визначення необхідності у наданні мені додаткової натуральної чи грошової допомоги.

Погоджуюсь (не погоджуюсь) (потрібне підкреслити) на збір інформації про себе, про мою власність, доходи та майно, яка необхідна для оформлення мене на обслуговування до територіального центру соціального обслуговування (надання соціальних послуг).

(дата заповнення)

(підпис)

Рішення начальника управління (потрібне підкреслити):

— направити в триденний строк запит до закладу охорони здоров'я за місцем проживання громадянина для одержання медичного висновку про його здатність до самообслуговування та потребу в сторонній допомозі (так, ні);

— направити в триденний строк запит до державного нотаріуса для одержання витягу з Державного реєстру правочинів про відсутність (наявність) укладеного договору довічного утримання (догляду) (так, ні);

— провести обстеження матеріально-побутових умов (за згодою громадян, які направляються на обслуговування до відділення організації надання адресної натуральної та грошової допомоги) (так, ні);

— відмовити в обслуговуванні відділенням на підставі

— направити документи (перелічити)

до територіального центру соціального обслуговування (надання соціальних послуг) для подальшого розгляду та прийняття остаточного рішення про необхідність соціального обслуговування (надання соціальних послуг)

(вказати на якій основі: безоплатно, платно).

«__» _____ 20__ року

(підпис керівника)

Директор Департаменту
у справах людей похилого віку
та соціальних послуг

С. Устименко

Додаток I

ЗАТВЕРДЖЕНО
Наказ Міністерства праці
та соціальної політики
України
10.06.2010 N 135

АКТ
обстеження матеріально-побутових умов проживання
громадянина, який потребує соціального обслуговування
(надання соціальних послуг)
(складається за згоди громадянина)

1. Прізвище _____ ім'я _____ по
батькові _____

2. Дата народження _____

3. Місце проживання _____ телефон _____

4. Останнє місце роботи _____
_____ посада _____

5. Освіта (назва навчального закладу,
спеціальність) _____

6. Вид доходів (підкреслити): пенсія за віком, пенсія по інвалідності
(вказати причину інвалідності і групу, дату переосвідчення), пенсія у
зв'язку з втратою годувальника, пенсія за вислугою років, державна
соціальна допомога, допомога по безробіттю, допомога по тимчасовій
непрацездатності _____

7. Розмір доходів (на місяць) _____ гривень
_____ коп.

8. Номер пенсійної справи в управлінні Пенсійного фонду України № _____

9. Додаткові прибутки (сума на рік) _____

10. Інші види допомоги, у тому числі соціальне обслуговування
недержавними (благодійними, релігійними) організаціями _____

11.Сімейний стан _____

12.За наявності родичів або осіб, зобов'язаних за законом утримувати громадянина, вказати ступінь споріднення, прізвища, імена, по батькові, їх місце проживання, телефони

13.Має на своєму утриманні неповнолітніх дітей, дітей-інвалідів, осіб похилого віку, інвалідів (необхідне підкреслити та вказати прізвища, імена, по батькові, адреси їх проживання) _____

14. Умови проживання (підкреслити): квартира державна (ізольована, комунальна), кооперативна, приватизована, неприватизована, поверх_____,кількість кімнат_____, приватний будинок, кількість кімнат _____.

15. Наявні комунальні вигоди (необхідне підкреслити): ванна, санвузол, центральне опалення, ліфт, пічне опалення, індивідуальне газове опалення, без комунальних вигод, центральне водопостачання, колодязь/колонка.

16. Має потребу в (необхідне підкреслити):

— у поліпшенні житлових умов (потребує постановки на кварталік, перебуває на кварталіку з _____р., потребує поселення до спеціалізованого будинку для громадян похилого віку);

— здійсненні ремонту (вказати якого) _____;

— установці телефону (потребує постановки на чергу, перебуває на черзі з _____р.).

17. Наявність присадибної ділянки: так, ні (необхідне підкреслити), її розмір

_____га.

18. Має потребу в:

а) сторонній допомозі з ведення домашнього господарства (так, ні)

_____;

б) послугах з організації обслуговування із залученням підприємств торгівлі, громадського харчування, служби побуту: _____;

в) періодичному побутовому обслуговуванні (генеральне прибирання приміщення весною і восени, догляд під час хвороби, придбання продуктів харчування, ліків, сплата комунальних платежів та інше) _____

г) постійному побутовому обслуговуванні (необхідне підкреслити): миття підлоги, вікон, чистка м'якого інвентарю, розпилювання дров, приготування їжі, прання білизни вдома, купівля продуктів у магазині, на ринку, послуги з особистої гігієни та інше, у встановленні телефону, в опіці, піклуванні, в одноразовій (періодичній) матеріальній допомозі;

г) наданні грошової, натуральної допомоги у відділенні організації надання адресної натуральної та грошової допомоги (необхідне підкреслити) внаслідок перенесеної операції, тривалого захворювання, перебування на стаціонарному лікуванні у лікувальному закладі, у зв'язку з чим має грошові витрати, що підтверджуються документами (які додаються), на загальну суму _____ грн.

Висновок комісії (вказати назву відділення, в якому особа підлягає обслуговуванню та наданню додаткових соціальних послуг): _____

З актом ознайомлений _____

(прізвище, ім'я)

(підпис)

Підписи членів комісії: _____

(прізвище, ім'я)

(підпис)

Підписи членів комісії: _____

(прізвище, ім'я)

(підпис)

Підписи членів комісії: _____

(прізвище, ім'я)

(підпис)

Дата обстеження «___» _____ 2018 року

Директор Департаменту
у справах людей похилого віку
та соціальних послуг

С. Устименко

Додаток К

Результати методики

дослідження схильності до девіантної поведінки

Ім'я досліджуваного	Результати дослідження								Загальний бал
	Шкала соціальної бажаності відповідей	Шкала схильності до соціальної бажаності	Шкала схильності до адиктивної поведінки	Шкала схильності до саморуйнівної поведінки	Шкала схильності до агресії та насильства	Шкала вольового контролю емоційних реакцій	Шкала схильності до делінквентної поведінки		
Житомирський державний університет імені Івана Франка									
1.	Юлія	Н - 1	В - 3	В - 3	В - 3	В - 3	В - 3	В - 3	19
2.	Ольга	Н - 1	С - 2	С - 2	Н - 1	С - 2	Н - 1	С - 2	11
3.	Яна	Н - 1	Н - 1	В - 3	Н - 1	С - 2	С - 2	С - 2	12
4.	Ірина	С - 2	С - 2	С - 2	С - 2	В - 3	Н - 1	С - 2	14
5.	Юлія	Н - 1	С - 2	В - 3	В - 3	В - 3	В - 3	В - 3	18
6.	Олеся	В - 3	С - 2	С - 2	С - 2	С - 2	Н - 1	Н - 1	13
7.	Світлана	Н - 1	С - 2	Н - 1	Н - 1	Н - 1	Н - 1	Н - 1	8
8.	Олег	С - 2	С - 2	В - 3	В - 3	С - 2	Н - 1	В - 3	16
9.	Ольга	С - 2	С - 2	С - 2	С - 2	Н - 1	Н - 1	С - 2	12
10.	Олена	С - 2	С - 2	С - 2	С - 2	В - 3	В - 3	С - 2	16

32.	Надія	Н – 1	В – 3	С – 2	В – 3	В – 3	С – 2	В – 3	17
33.	Євгенія	Н – 1	В – 3	В – 3	В – 3	В – 3	С – 2	С – 2	17
34.	Юлія	С – 2	С – 2	С – 2	С – 2	В – 3	С – 2	Н – 1	14
35.	Ірина	С – 2	В – 3	В – 3	В – 3	С – 2	В – 3	В – 3	19
36.	Катерина	С – 2	В – 3	В – 3	В – 3	В – 3	С – 2	С – 2	18
37.	Ольга	С – 2	С – 2	С – 2	В – 3	В – 3	С – 2	С – 2	16
38.	Інна	С – 2	В – 3	В – 3	В – 3	В – 3	В – 3	В – 3	20
39.	Світлана	С – 2	С – 2	В – 3	В – 3	В – 3	В – 3	В – 3	19
40.	Катерина	С – 2	В – 3	В – 3	В – 3	В – 3	В – 3	В – 3	20
41.	Ярослав	С – 2	С – 2	С – 2	В – 3	В – 3	С – 2	В – 3	17
42.	Тетяна	Н – 1	В – 3	В – 3	В – 3	В – 3	В – 3	С – 2	18
43.	Юлія	С – 2	С – 2	В – 3	В – 3	В – 3	В – 3	С – 2	18
44.	Яна	С – 2	В – 3	В – 3	В – 3	В – 3	С – 2	В – 3	19
45.	Ірина	С – 2	С – 2	В – 3	В – 3	В – 3	В – 3	В – 3	19
Сума балів		75	101	111	110	111	103	104	715
Житомирський державний технологічний університет									
1.	Роман	В – 3	В – 3	С – 2	В – 3	С – 2	В – 3	В – 3	19
2.	Микола	С – 2	С – 2	В – 3	С – 2	В – 3	С – 2	В – 3	17
3.	Валентин	С – 2	В – 3	В – 3	С – 2	В – 3	В – 3	В – 3	19
4.	Роман	С – 2	В – 3	С – 2	С – 2	С – 2	С – 2	С – 2	15
5.	Олег	С – 2	В – 3	В – 3	С – 2	С – 2	В – 3	С – 2	17

27.	Олена	Н – 1	С – 2	В-3	В-3	В-3	В-3	В-3	18
28.	Юлія	С – 2	Н – 1	С – 2	С – 2	Н – 1	Н – 1	Н – 1	10
29.	Олександр	С – 2	В – 3	С – 2	В – 3	В – 3	В – 3	В – 3	16
30.	Андрій	С – 2	В – 3	В – 3	С – 2	В – 3	В – 3	В – 3	19
Сума балів		58	73	70	70	73	73	70	471

КВНЗ Житомирського медичного інституту Житомирської обласної ради

1.	Ольга	С – 2	В – 3	С – 2	С – 2	С – 2	С – 2	С – 2	15
2.	Олена	С – 2	С – 2	Н – 1	С – 2	С – 2	В-3	Н – 1	13
3.	Ярослава	С – 2	Н – 1	С – 2	С – 2	Н – 1	Н – 1	Н – 1	10
4.	Ніколь	Н – 1	Н – 1	В-3	Н – 1	С - 2	С - 2	С – 2	12
5.	Тетяна	С - 2	С - 2	С - 2	С - 2	В - 3	Н - 1	С – 2	14
6.	Юлія	С – 2	В – 3	С – 2	В – 3	В – 3	В – 3	В – 3	16
7.	Олег	С – 2	В – 3	С – 2	С – 2	С – 2	С – 2	С – 2	15
8.	Олена	Н – 1	В – 3	В – 3	В – 3	В – 3	С – 2	С – 2	17
9.	Ольга	С – 2	Н – 1	С – 2	С – 2	Н – 1	Н – 1	Н – 1	10
10.	Роман	С – 2	В – 3	В – 3	В – 3	В – 3	В – 3	В – 3	20
11.	Вікторія	С – 2	В – 3	С – 2	С – 2	С – 2	С – 2	С – 2	15
12.	Катерина	С – 2	Н – 1	С – 2	С – 2	Н – 1	Н – 1	Н – 1	10
13.	Юлія	С – 2	В – 3	В – 3	В – 3	В – 3	В – 3	В – 3	20
14.	Лейла	С – 2	Н – 1	Н – 1	Н – 1	Н – 1	Н – 1	Н – 1	8
15.	Марина	Н – 1	В – 3	В – 3	В – 3	В – 3	С – 2	С – 2	17

16.	Дарія	С – 2	В – 3	В – 3	В – 3	В – 3	В – 3	В – 3	20
17.	Віктор	Н – 1	В – 3	В – 3	В – 3	В – 3	С – 2	С – 2	17
18.	Дарина	С – 2	В – 3	С – 2	В – 3	В – 3	В – 3	В – 3	16
19.	Ольга	С – 2	В – 3	В – 3	В – 3	В – 3	В – 3	В – 3	20
20.	Юлія	Н – 1	Н – 1	В-3	Н – 1	С - 2	С - 2	С – 2	12
21.	Святослав	С - 2	С - 2	С - 2	С - 2	В - 3	Н – 1	С – 2	14
22.	Карен	Н – 1	В – 3	В – 3	В – 3	В – 3	С – 2	С – 2	17
23.	Ольга	С – 2	В – 3	В – 3	В – 3	В – 3	В – 3	В – 3	20
24.	Юлія	С – 2	В – 3	С – 2	С – 2	С – 2	С – 2	С – 2	15
25.	Катерина	С – 2	В – 3	С – 2	В – 3	В – 3	В – 3	В – 3	16
26.	Мирослав	Н – 1	В – 3	В – 3	В – 3	В – 3	С – 2	С – 2	17
27.	Микола	Н – 1	Н – 1	В-3	Н – 1	С - 2	С - 2	С – 2	12
28.	Вікторія	С - 2	С - 2	С - 2	С - 2	В - 3	Н - 1	С – 2	14
Сума балів		48	66	67	65	68	58	59	422

Житомирський агроекологічний університет

1.	Катерина	С – 2	В – 3	С – 2	В – 3	В – 3	В – 3	В – 3	16
2.	Валерія	С – 2	Н – 1	Н – 1	Н – 1	Н – 1	Н – 1	Н – 1	8
3.	Павло	С – 2	Н – 1	С – 2	С – 2	Н – 1	Н – 1	Н – 1	10
4.	Микита	Н – 1	Н - 1	В – 3	Н - 1	С - 2	С - 2	С – 2	12
5.	Оксана	С – 2	В – 3	В – 3	В – 3	В – 3	В – 3	В – 3	20
6.	Микола	Н – 1	Н - 1	В - 3	Н - 1	С - 2	С - 2	С – 2	12

7.	Ярослав	С - 2	С - 2	С - 2	С - 2	В - 3	Н - 1	С - 2	14
8.	Марія	С - 2	В - 3	В - 3	В - 3	В - 3	В - 3	В - 3	20
9.	Ольга	С - 2	В - 3	С - 2	С - 2	С - 2	С - 2	С - 2	15
10.	Юлія	С - 2	С - 2	Н - 1	С - 2	С - 2	В - 3	Н - 1	13
11.	Валерій	С - 2	Н - 1	С - 2	С - 2	Н - 1	Н - 1	Н - 1	10
12.	Олександр	Н - 1	В - 3	В - 3	В - 3	В - 3	С - 2	С - 2	17
13.	Микита	С - 2	В - 3	С - 2	С - 2	С - 2	С - 2	С - 2	15
14.	Микола	С - 2	В - 3	В - 3	В - 3	В - 3	В - 3	В - 3	20
15.	Ірина	С - 2	Н - 1	С - 2	С - 2	Н - 1	Н - 1	Н - 1	10
16.	Мстислав	С - 2	В - 3	С - 2	В - 3	В - 3	В - 3	В - 3	16
17.	Роман	С - 2	В - 3	В - 3	В - 3	В - 3	В - 3	В - 3	20
Сума балів		31	37	39	38	38	36	35	248
Загальна кількість отриманих балів		212	277	287	283	290	270	268	1856